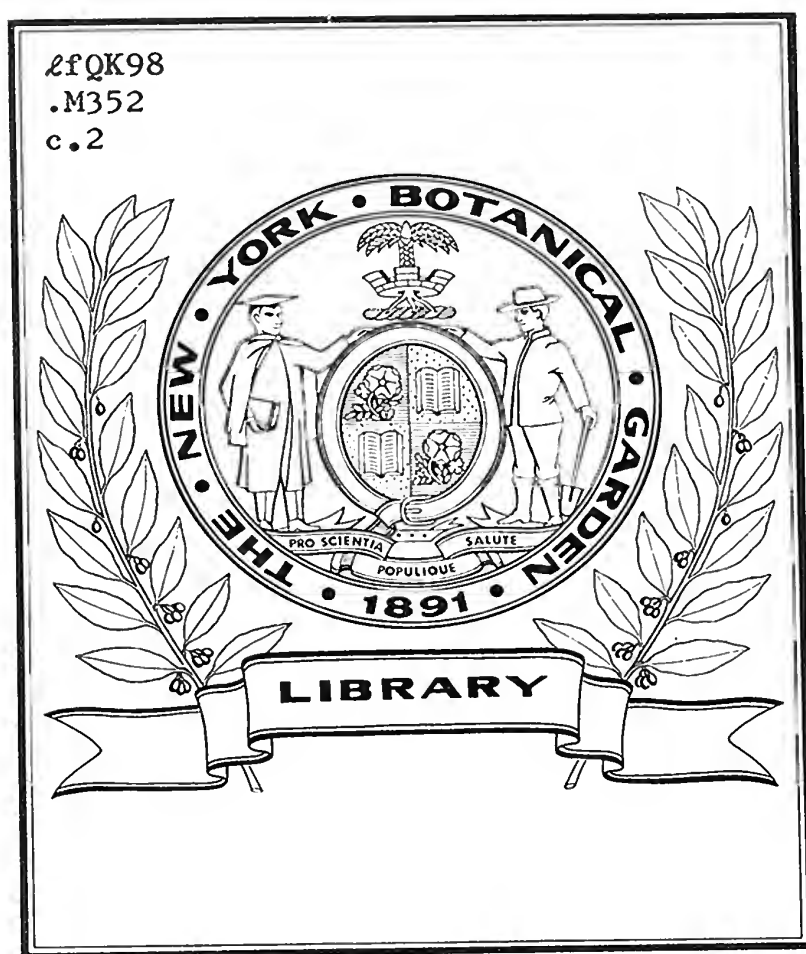

(Auch herabwärts in der ersten
da jede Tafel ein Pflanze-ähnliches!)

with arms of eminent botanists
of the time

Apr. 4. 1728.

Imprimatur.

Hans Sloane. Pr. Reg. Soc.

JOANNIS MARTYN

1699-1768.

HISTORIA

PLANTARUM

RARIORUM.

THE
BOTANICAL
GARDEN

————— *Juvat integros accedere fontes*
Atque haurire; juvatque novos decerpere Flores. LUCRET.

L O N D I N I:
Ex Typographia RICHARDI REILY.

MDCCXXVIII.

140K98
14352

c.2

P R Æ F A T I O.

LIBRARY
NEW YORK
BOTANICAL
GARDEN

In qua sapientiæ parte ætatis nostræ homines Antiquitatem superarint: id sane in Historia naturali præstitisse videntur. Utcunque enim Pythagoras sapientia clarus ac Democritus ipse Abderites, aliiq̃ue magni nominis viri alio sole calentes terras peragrarint: parvam tamen Plantarum copiam in Græcorum scriptis, si cum hodiernis conferamus invenire licet. Theophrastum quidem vix plures quingentis: Dioscoridem vero sexcentas circiter cognovisse constat. Inter recentiores autem eo usque provecta est Plantarum cognitio; ut in Bauhini Pinace tot millia quot centena noverint Antiqui inveniamus. Nec mirum, cum tot tantique viri laboribus suis rem herbariam auxerint: Dodonæus scilicet, Clusius, Columna, Prosper Alpinus, Bauhinus uterque, et alii non pauci. Sed ab illo tempore, quot qualesque viri huc vires suas contulerint! quot novas intulerunt plantas Raius, Van Rhedius, Hermannus, Tournefortius, Sherardus, per exteras regiones expatiati! Tanquam autem vetus orbis deficeret, ad novum usque peregrinati sunt Bontius, Piso, Marggravius, Hernandez, Plumerius, atque aliorum fere instar omnium clarissimus Sloanus; qui tot novis, tot opimis Naturæ spoliis onustus ex America rediit; ut de novo orbe triumphasse plane videatur. Qualia autem incrementa ex horum laboribus acceperit Botanice, clarius elucebit; cum Pinacem suam locupletissimam in lucem edere dignatus fuerit Sherardus amplissimus; opus sane dignum quod in se susciperet clarissimus ille Botanicorum Princeps.

QUAMVIS autem horum industriæ tam multa debeamus, multum tamen operis adhuc restat. Namque non solum indies valde augefcit Plantarum numerus, sed et multæ occurrunt, quarum nullæ habentur effigies: multæ quoque, quibus et descriptiones defunt; adeo ut nihil prorsus de iis, præter nomina, in scriptis

scriptis Botanicorum inveniatur. Hæc cum mecum meditarer, atque meipsum otio, quo Medici juniores abundare solent, satis beatum viderem: haud ingratum Botanicis opus me suscepturum judicavi; si figuras desideratas optimi artificis manu pingendas curarem; easque descriptionibus adjectis publici juris facerem. Novum etiam, atque, ut spero, non inutile ornamentum addidi; Plantarum effigies suis coloribus exprimendo. Sicut enim multæ minutiae verbis describuntur, quæ pictoris oculos fugiunt: ita quidem colorum varietates non nisi pictura facile describi possunt. Hanc autem paginarum magnitudinem non aliam ob causam volui, quam ut cum tabularum magnitudine fere necessaria convenirent. Quod Lectorem hoc loco monitum velim, ne quis me pompæ inutilis nimis cupidum hoc fecisse existimet. Utcunque enim famæ sim studiosus, tamen minime is sum, qui illam ex chartæ typorumve magnitudine quærerem.

VEREOR ne verbis aliquot novis fictisque nuper offendantur aures quorundam delicatulæ. Illos autem monere liceat multas esse plantarum partes, quarum nomina apud scriptores Romanos minime inveniuntur: multas a recentioribus descriptas; quæ non nisi indicibus recentibus monstrari possunt.

---

* *Quid autem*
Cæcilio, Plautoque dabit Romanus adeptum
Virgilio, Varioque? ego cur acquirere pauca
Si possum inuideor, cum lingua Catonis et Enni
Sermonem patrium ditaverit, et nova rerum
Nomina protulerit? licuit semperque licebit
Signatum præfente nota producere nomen.

Si vero rem aliquam Romanis veteribus probe cognitam, atque ab illis descriptam, novo nomine describerim, id sane invitum admodum feci, ac monenti gratias sum acturus. Scriptores autem recentiores, quos imitari præcipue velim, sunt Cæsalpinus, Raius, Rivinus, Tournefortius, quos in scientia nostra principes fuisse nemo non agnoscit. Apud hos igitur verborum obscuriorum definitiones quærat Lector, non enim elementa Botanica, aut Historiam Plantarum universalem, sed rariorum tantummodo quarundam Historiam scribo. Ipse autem nova nomina fingendi, aut jam nota novo sensu accipiendi licentiam parce admodum sumpsi. Floris nomen, quod sensu plane vago atque indeterminato accipere solent scriptores, magis quidem stricto intelligi velim. Non enim nunc unam, nunc aliam plantæ partem, nunc petala, nunc calycem, nunc ovarium, nunc apices, nunc omnia simul sumpta hoc nomine intelligo; sed organa semper generationis cum suis involucris. Hinc Florem illum qui apicibus seu organis masculinis tantum constat, masculinum voco; qui ovario seu organo fœminino tantum, fœmininum; illum vero qui utriusque sexus organis gaudet, hermaphroditum appello; Vaillantium celeberrimum secutus. Stamina autem, Stylus, Petala, Calycem, pro floris quidem partibus, licet non necessariis, semper habeo. Corpus illud, quo Stylus clauditur, novo quidem nomine Fibulam voco: ne aliorum scriptorum more cum apicibus, a quibus et structura et usu omnino differt, confunderem. Quotiescunque accidit, Pediculum primarium in alios Pediculos quasi secundarios, qui flores sustinent

esse divisum, primarium quidem Pediculum Radium, illos vero, qui flores immediate sustinent, Pediculos appello: quod et ipse Raius in Plantis umbelliferis ab illo dictis facere solebat. Colorem illum purpureum voco, qui ex rubro et cœruleo mistus est, ne a communi sententia abhorre nimis videar. Vereor tamen ne illo nomine alium prorsus colorem veteres intellexerint. Quotiescunque de colore suaverubente loquor, haud fane speciem aliquam coloris determinatam intelligo, sed suavem tantummodo seu elegantem ruborem; quod ex antiquorum mente me fecisse existimo.

PLANTAS omnes quas in hoc opere descripturus sum, in Anglia nostra florentes licet conspicer. Harum magnam fane copiam Horti Londino vicini præbent: inter quos Hortum præcipue Chelseianum adeo; usui quippe publico a liberalissimo Sloanio destinatum. Hunc enim cum Societati Pharmaceuticæ Londinensi donaret; privato usui accommodari noluit humano generi amicus. Ibi Plantarum numerum fane ingentem, eumque indies crescentem summa cum voluptate videmus, curante eruditissimo Rando: qui multas nondum quidem descriptas cum Societate Regia non ita pridem communicavit. Harum nomine tenus in Actis Philosophicis memoratarum Historiam præ aliis in opere nostro continere cupio: ipsarum enim specimina nominibus adnexis, in Musæo Societatis Regiæ curiose admodum servantur.

DE cultura autem, cujus in praxi me parum esse versatum ingenue fateor, amicum jucundissimum Millerum semper consulo: quem in Plantis colendis versatissimum esse, nemo, opinor, dubitabit. Hortulano autem experientissimo fidem dare possunt Lectores, quam homini umbratili forsan denegarent.

QUOTIESCUNQUE Planta occurrit, cujus Vires aliquot mihi notæ sunt: eas semper adjicio. Id autem omne, quod super hac re scribo, vel ex scriptore optimo, vel ab amico fide digno, vel experientia mea didici. Vires autem dubias, aut mihi suspectas omittere potius quam Lectorem in errores adducere cupio.

CÆTERUM in hoc opere multa fore errata, multa omiſſa præsentio. Siquis autem delicta monebit, operam haud inanem sumpturus est. Non enim errores tantummodo libenter corrigam, sed et grato animo monita accipiam.

INDEX LINNÆANUS.

1. p. 1.	Mirabilis dichotoma.	27. p. 29.	Sida crispa.
2. p. 3.	Geranium inquinans. <i>Pelargonium inquinans</i>	28. p. 30.	Mesembryanthemum ringens felinum. <i>Mesembryanthemum felinum</i>
3. p. 4.	Geranium chium. <i>Erodium chium</i>	29. p. 31.	Agarici varii.
4. p. 5.	Prunella caroliniana. <i>Mill. dict. vulgaris</i> (ut videtur) varietas. <i>Prunella pennsylvanica</i>	30. p. 32.	Fuci varii.
5. p. 6.	Amaranthus cruentus.	31. p. 33.	Sidæ species. Abutilon americanum, flore albido, fructu e capsulis veficariis planis conflato, pediculo geniculato.
6. p. 7.	Celofia margaritacea.	32. p. 34.	Malva caroliniana
7. p. 8.	Parietaria orientalis, Polygoni folio canescente. <i>Tourn. cor. 38. Parietaria polygonoides</i>	33. p. 35.	f. 1. Antirrhinum triste. f. 2. <i>Lin. Linaria tristis</i>
8. p. 9.	Phyllanthus Niruri.	—————	f. 2. Antirrhinum repens, f. 1. <i>Lin. Linaria repens</i>
9. p. 10.	Phlox carolina.	34. p. 36.	Passiflora ferratifolia.
10. p. 11.	Aloe disticha &	35. p. 37.	Passiflora cuprea.
11. p. 13.	Solidago marilandica. <i>Mill. dict.</i>	36. p. 38.	Croton palustre.
12. p. 14.	Solidago altissima.	37. p. 39.	Maranta arundinacea.
13. p. 15.	Geranium papilionaceum <i>Pelargonium papilionaceum</i>	38. p. 40.	Gronovia scandens.
14. p. 16.	Geranium alceoides? <i>Pelargonium columbinum</i>	39. p. 41.	Milleria quinqueflora. &
15. p. 17.	Euphorbiæ species. Tithymalus creticus Characias angustifolius, villosus et incanus. <i>Tourn. cor. 1.</i>	40. p. 42.	Martynia annua.
16. p. 18.	Scutellaria orientalis.	41. p. 43.	Crotalaria sagittalis.
17. p. 19.	After grandiflorus.	42. p. 44.	Sophora alba. <i>Podalyria alba</i>
18. p. 20.	Helianthus atrorubens.	43. p. 45.	Cleome spinosa?
19. p. 21.	Cassia ligustrina.	44. p. 46.	Croton lobatum.
20. p. 22.	Cassia barbadenfis, pinnis foliorum mucronatis, calyce floris non reflexo.	45. p. 47.	f. 1. Milleria biflora. <i>Milleria biflora</i>
21. p. 23.	Cassia marilandica.	—————	f. 2. Milleria quinqueflora. <i>β. Milleria quinqueflora</i>
22. p. 24.	Crassula scabra.	46. p. 48.	Statice sinuata. <i>β.</i>
23. p. 25.	Cleome viscosa.	47. p. 49.	f. 1. Turnera ulmifolia.
24. p. 26.	Coreopsis lanceolata.	—————	f. 2. ————— <i>β.</i>
25. p. 27.	Pancratium caribæum.	48. p. 50.	Limodorum altum.
26. p. 28.	Geranium angulosum. <i>Mill. dict. Pelargonium angulosum</i>	49. p. 51.	Passiflora holofericea.
		50. p. 52.	Passiflora Vespertilio.

Cum tabulæ careant numeris, cel. Linnæus citat paginas hujusce operis.

Talapa Officinarum.

*Hortus Sloane-Bay;
Coll. Med. & Soc. Reg. Lond.
Praesidi.*

L. van Hüysum pinx.

E. Kirkall fec.

HISTORIAE

PLANTARUM RARIORUM

CENTURIAE PRIMAE

DECAS PRIMAE.

JALAPA Officinarum. Jalapa Officinarum fructu rugoso Tournef. Inst. 130. Bryonia Mechoacana nigricans C. B. Prod. 135. Pin. 293. J. B. 2. 151. Ger. emac. 873. Mechoacana nigricans five Jalapium Park. 180. Convolvulus Americanus Jalapium dictus Raii Hist. 724.

Ex Radice oblonga, crassa, carnosâ, Caulem attollit ramosum, fulcatum, ex viridi rubentem; in exortu Ramorum insigniter extumescens; Foliis adversis vestitum; ex lata basi in acumen desinentibus. Florem gerit hermaphroditum, ex Ovario nempe subrotundo, sulcato; & Apicibus quinque luteis constantem. Ovarium autem Stylo ornatur tenui, longo, recurvo; fibula rubicunda clauso. Apices Stamina suaverubentibus infident. Petalon, ex tubo piloso, suaverubente, unciali aut longiore in quinque segmenta coccinea expanditur: & Calyce brevi quinquepartito munitur. Caeteris Floris partibus elapsis, Ovarium Calyce munitum grandescit: fitque Fructus ex uno Semine constans, quod cortice crasso, nigro, rugoso, sulcato, tegitur. Flos jucundum spirat odorem. Omnibus suis partibus minor est quam Jalapa vulgaris, excepto Semine, quod majus est & rugosius.

PRIMAM hujus Plantae notitiam Casparo Bauhino debemus: cui tamen praeter Radicem nullam aliam partem notam fuisse patet. Quam Mechoacae similem esse scribit, sed cortice nigricante vestitam, interius rufescentem. Ex India Chelapae five Celapae nomine circa annum 1600 allatum fuisse idem testatur: atque ab Alexandrinis & Massiliensibus Jalapium vel Gelapio vocari. Gustum ei tribuit non ingratum & gummosum, resinosum rectius dixisset. Ob copiosam, inquit, gummositatem, si carbonibus vel igni admoveatur, flammam concipit. Facultate vulgarem five albam Mechoacam superat: nam ob gummi copiosum, fortius humores serosos purgat, cum imi ventris levi dolore, & praecipue viscera, hepar & ventriculum roborat. Quare drachmae unius pondere exhibetur tuto, & sine fastidio opus suum exequitur. Sunt qui ea in dosi, cum aqua Cichoreae, aut simili stillaticia, seu jure, actu frigidis, tribus horis ante prandium, aegris propinent. Haec Bauhinus, cujus verba plerumque caeteri post illum scriptores tantummodo transcribunt.

Parkinsonus quidem ab Indiae loco quodam Chelapa five Calapa dicto nescio qua auctoritate fretus afferri testatur. Vereor ne quod de Plantae nomine tradidit Bauhinus id de loci nomine interpretetur vir parum eruditus.

Morisonus (Hist. Ox. p. 5.) Bauhinum more suo graviter incusat quod Bryoniae speciem fecerit. Ipsum vero Plantam nostram vidisse, aut ad aliud quodvis genus retulisse nullibi, quod sciam constat.

Ad Convolvuli Genus refert Raius quod Mechoacannae albae affinem esse judicasset; quam Marggravii auctoritate fretus Convolvuli speciem constituit.

Tournefortius quidem ad suum genus primus revocabat; a Plumerio scilicet & Ligonio ex America re-ducibus edoctus; qui saepe affirmabant radices Jalapae, quae in Officinis usurpatur non differre ab ea specie quam Jalapam officinarum fructu rugoso ipse appellavit.

JALAPAE Radix inter celeberrima nostrae aetatis cathartica merito recensetur. Optima habetur, cujus taleolae compactae sunt; venis resinosis striatae; manu difficiles fractu, pistillo vero faciles; coloris grisei; saporis nonnihil acris. Aquas specificè expurgare creditur; unde in Hydrope frequens ejus usus est. Dosis est a scrupulo uno ad drachmam unam. In Refina hujus Radicis extrahenda multum laboris impendunt nonnulli, parvo autem cum fructu nostra quidem sententia: in substantia enim tutius atque efficacius exhibetur. Refinae Dosis est a granis sex ad sedecim.

HANC Plantam non minus elegantem quam utilem, ex Pisis pro varietate Mirabilis Peruviana exceptam, primus inter Anglos in horto suo colebat Botanicus eximius Carolus Du Bois; & cum Horto Chelseiano aliisque postea communicabat. Semina in pulvino calente serito: cum Plantae sex uncias altae fuerint transferantur. Julio mense florere incipit, atque in floreando ad Hyemis usque adventum pergit. Radices Hyemali tempore possis conservare, Hybernaculi ope a tempestatum injuriis tegendo; aut in arena sicca continendo; & Martio mense iterum serendo. Sunt etiam qui semina in terra vulgari Mense Aprili serunt: si vero hoc feceris Flores multo serius sunt expectandi.

*Geranium Africanum, arboreum, Malvae folio, lucido,
 flore elegantissimo, hermesino, Divan Lewi Boer.*

GERANIUM Africanum, arborescens, Malvæ folio, lucido, flore elegantissimo, kermesino,
Di van Leur. Boer. Ind. 262.

CAUDEX, ab imo fere statim ramosus, Cortice castanei coloris tegitur, ac tomento deciduo obducitur. Foliis ornatur crassis, lucidis, utrinque villosis, subrotundis, in margine sinuatis & crenatis, graveolentibus, longis Caudis donatis. In Rami latere ex adverso Folii prodit Radius semipedalis, aut longior, pilis albicantibus hirsutus; in extremitate in multos Pediculos quasi umbellatim divisus. Horum singulis infidet Flos hermaphroditus, pentapetalus, irregularis: petalis binis superioribus minoribus, tribus inferioribus majoribus, coccinei coloris, ungue tamen albo, in extremitate subrotundis, integris. Calyce donatur quinquefido, hirsuto. Singulis Floribus quina succedunt Semina axi medio circumposita, per maturitatem abscedentia, Caudaeque eleganter plumosae annexa.

ELEGANS haec Geranii Species circa Annum 1718 in Angliam primo fuit advecta: jam vero ob florum elegantiam adeo frequenter in hortis colitur, ut inter vulgatiore Gerania Africana haberi possit. Surculos transferendo facillime feritur: quod mensibus aestivis agendum. In Pulvinum apertum terrae cribratae & levis deplantandi sunt Surculi & frequenter irrigandi. In Hybernaculo per hyemem servari oportet: & coelo libero frui, quotiescunque tempestas permiserit: cujus egestas plures hujus indolis Plantas enecare solet quam ipse Frigoris faevities.

GERANIUM

GERANIUM

Chium, vernum, folio Caryophyllatae Tourn. Coroll. 20.

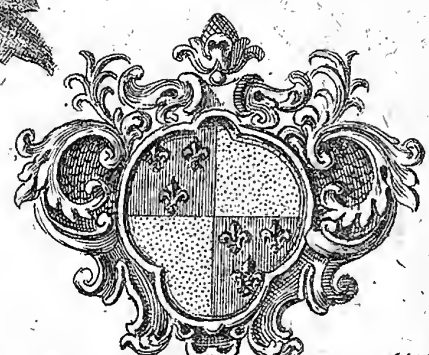
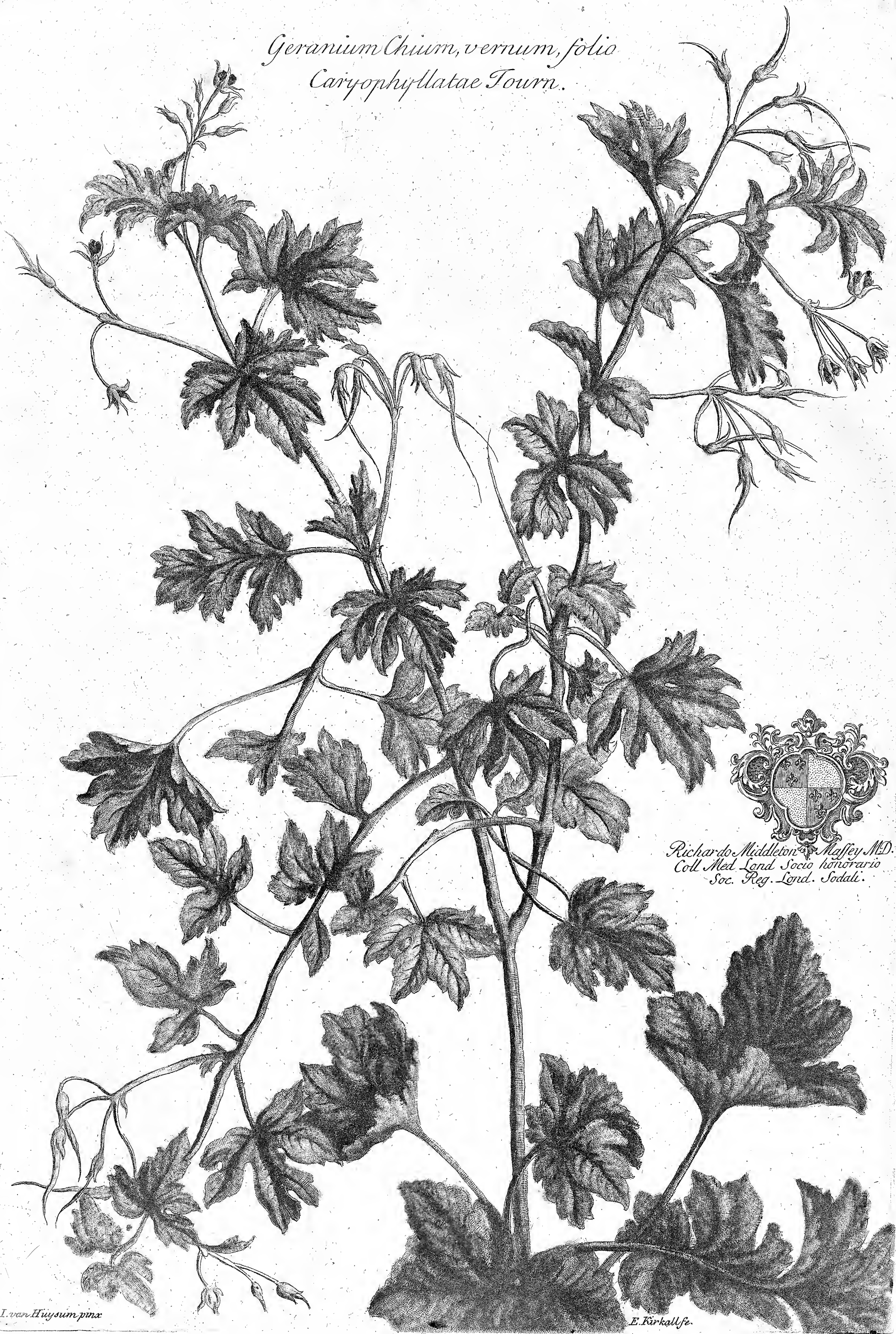
CAULES huic Plantae rotundi, virides, ramosissimi, ad divisiones insigniter nodosi: Foliis vestiti per margines crenatis, & Caryophyllatae fere in modum laciniatis: Florum Petala colorem habent purpureum; Apicesque ambiunt luteos; inter quos Stylus conspicitur croceus, quinquepartitus. Singulis Floribus succedunt Semina quina, nuda.

IN orientali plaga primus invenit Tournefortius. Quamvis autem coelo calidiore nascatur; non tamen tempestates nostras reformidat. Ea plane facilitate Semina sua sine ullo cultu ferit, ut illam Angliae indigenam esse crederes. Semina tempore autumnali ferito; ab Aquilone Euroque defendito. Aprili mense florere solet; & solum ficcum amare videtur.

BRUNELLA

*Geranium Chium, vernum, folio
Caryophyllatae Tourn.*

*Richardo Middleton & Massiey M.D.
Coll. Med. Lond. Socio honorario
Soc. Reg. Lond. Sodali.*

Brunella Caroliniana, magno flore dilute coeruleo, internodiis praelongis Rand.

B RUNELLA Caroliniana, magno flore, dilute coeruleo, internodiis praelongis
Rand. Aët. Philos. N° 395. p. 125.

RADICEM habet fibrosam. Caulem quadratum, pilis albicantibus canescentem: Ramis Foliisque ex adverso positis ornatum. Foliorum autem paria intervallis praelongis distinguuntur. Caulis & Ramorum summitates Spicis terminantur ex densis Florum verticillis compositis. Sub singulis autem verticillis ponuntur Folia duo brevia, lata, pilosa, in acutum mucronem definentia. Floribus gaudet labiatis, ut in reliquis hujus generis; coloris dilute coerulei, medio barbae segmento pulchre fimbriato: Calyce piloso.

SEMINIBUS ex Carolina Catesbeii beneficio acceptis in Horto Chelseiano Anno 1725 proveniebat, unde & eam in alios hortos jam transferri videmus. Loco aperto Vere vel Autumno nullo negotio feritur. Frigora hyberna non male perferre solet: & Plantis radice etiam propagari potest.

B

AMARAN-

AMARANTHUS

Sinenfis foliis variis, panicula eleganter plumosa.

Ex Radice fibrosa, Caulis affurgit crassus, rubens, sulcatus, ramosus; Foliis nullo ordine positus vestitus, in acumen definentibus, colore rubro in marginibus & media parte variis. Caulis & Ramorum extremitates Panicula speciosa, amoene rubra, & quasi plumosa terminantur.

VARIIS in Hortis circa Londinum colitur; & Semina quotannis maturat. Semina autem pulvino calente Februario mense serito. Cum ad digiti altitudinem Plantae pervenerint in pulvinum alium transferantur: atque in tertium cum pedem altae fuerint. Jamque ut intervallis rectis distent curato, frequenter irrigato, atque aeri tempestate serena exponito. Junio mense in vasa fictilia transferre poteris: ubi hilari vultu usque ad Octobrem nitebunt, nisi mala fuerit Tempestas. Simili plerumque modo & aliae Amaranthi Species sunt colendae.

AMARAN-

Amaranthus Sinensis foliis variis, panicula elegantur plumosa.

Jacobo Douglas, M.D.
Col. Med. Lond. Soc. hon.
Soc. Reg. Lond. Sodali.

AMARANTHUS spica albescente habitiore.

RADICEM habet fibrosam. Caulem fulcatum & quasi angulosum, viridem, ab imo fere in plures ramos divisum. Folia nullo ordine ponuntur, acuminata, rubro colore plerumque varia. Caulis & Ramorum extremitates in Spicas abeunt habitiores, biunciales, coloris albidii, cum rubro, praecipue in parte superiore mixto. Singulis Floribus succedit Vasculum membranaceum, per maturitatem horizontali sectione divisum, & Semina effundens nigra reniformia.

SIMILITUDINEM haud fane exiguum cum illa Specie habere videtur quam Amarantum spicatum, argenteum, Americanum vocavit doctissimus Boerhaave. Spicam vero habet habitiolem, & coloris varii; cum illius spica pura sit. Foliis etiam latioribus donatur. Quin Semina illius alteram speciem protulisse unquam, nondum, quod sciam, observatum est.

COLITUR eo modo quo & alii Amaranthi, minus autem aliquanto tener esse videtur.

PARIETA-

Amaranthus spica albescente habitiore.

*Nobilissimo
Edwardo Oxonie
Comiti &c.*

J. van Huysum pinx.

E. Kirkall fec.

PARIETARIA Orientalis, Polygoni folio, canescente Tourn. Corol. 38.

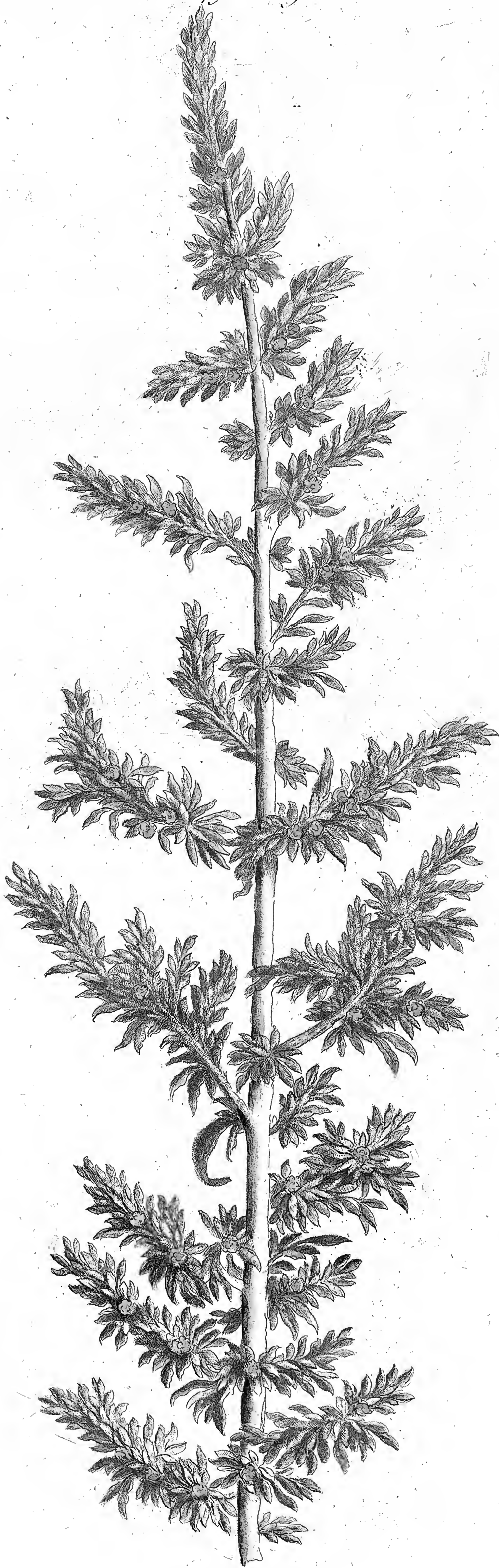
CAULEM attollit ab imo statim valde ramosum, ex viridi rubescentem: Foliis vestitum longis, valde angustis, acuminatis, canescentibus. Flores & Semina profert in foliorum alis conferta.

FEBRUARIO Mense loco aperto feritur: ac semina sua sine ullo fere cultu ad maturitatem sub Autumnum perducit.

NIRURI

Parietaria Orientalis, Polygmoni folio Canisente Tourn.

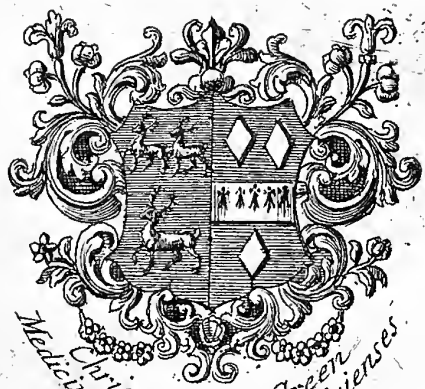

Niruri Barbadosense, folio ovali subtus glauco, pediculis florum brevissimis Rand.

*Christophoro Green
Medicine apud Cantabrigienses
Professori Regio.*

J. Van Hüysum pinx.

E. Kerckhoff sculp.

NIRURI Barbadenſe, folio ovali ſubtus glauco, pediculis florum breviffimis Rand. Act. Philoſ. N° 399. p. 295.

RADIX huic fibroſa. Caulis tenuis, rigidus, ramoſus, nonnihil rubeſcens. Rami foliis nudi in plures Ramulos dividuntur: quos alternatim veſtiunt Folia ſuperne glauca; inferne caneſcentia. Ex alis Foliorum brevibus pediculis dependent Flores varii ſexus in eodem Ramulo: omnes quidem unicum habent folium, ſeu mavis Petalon, in quinque aut ſex ſegmenta diviſum. Flores maſculini tres habent Apices luteos, Stamina totidem innixos. Foeminini Ovarium habent Stylo triplici donatum, extremitatibus bifidis. Ovarium autem fit Fructus, ſex plerumque Seminibus conſtans, arcte adhaerentibus; per maturitatem vero cum impetu diffilientibus.

IN terra ex Infula Barbadoes miſſa copioſe provenire ſolet: unde variis in Hortis circa Londinum frequens occurrit. Pulvinum amat calentem, atque Hybernaculo aeſtivis etiam menſibus ſervari. Quibus omiſſis Semina ad maturitatem haud perducet. Semina matura quaquaverſum projicit, adeoque per totum Hybernaculi ſpatium non raro ſeritur.

LYCHNIDEA Caroliniana, Floribus quasi umbellatim dispositis; foliis lucidis,
crassis, acutis.

CAULEM habet rotundum, hirsutum, ramosum: foliis aduersis vestitum; quae tamen versus summamitatem Caulis alterno aut nullo ordine adnecti solent. Sunt autem Folia longa, angusta, in acutum definentia, crassa, lucida, nulla cauda Cauli appensa. Flores in summitate Caulis quasi umbellatim aggregantur, hermaphroditi; Ovario scilicet atque Apicibus quinque aureis compositi. Ovarium Stylo ornatur tenui in tria aut quatuor segmenta flava diviso. Petalon amoene purpureum ex tuba unciali in quinque segmenta expanditur. Ex tubae parte superiori Stamina oriuntur brevissima, Apices sustinentia. Reliquas Floris partes involvit Calyx tubulosus quinquefidus.

Ex Carolina acceptam primus colebat Cowellus quidam Hortulanus Hoxtoniensis: qui cum aliis prope Londinum Hortis postea communicabat. Plantis radicis aestivo tempore facillime propagatur. Solum amat calidum ac leve. Frigora hyemalia perferre solet. Aestate floret: Semina autem ad maturitatem nostro coelo non perducit.

ALOE

Lychnidea Caroliniiana

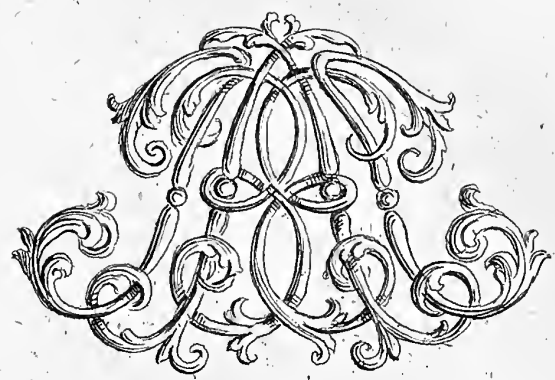
Floribus quasi umbellatim dispositis; foliis lucidis, crassis acutis.

*Aloe Africana, foliis planis, conjugatis, carinatis,
verrucosis, caule & flore corallii colore Boer.*

ALOE Africana, foliis planis, conjugatis, carinatis, verrucosis, caule & flore corallii colore Boer. Ind. 2. 131.

FOLIA huic crassa, non in orbem posita, sed sibi mutuo incumbentia, & quasi conjugata; maculis albis obscure varia; in spinam desinentia; ex lata basi sensim gracilescencia, circa margines verrucis albicantibus aspera. Inter Folia Caulis oritur bipedalis, circa imam partem ex viridi cinereus, in summitate vero rubescens. Floribus ornatur incurvis, ex rubro, viridi & albo variis, marginibus in sex segmenta divis. Apices sex flavi Staminibus totidem albis insident. Ovarium oblongum, sex fulcis distinctum, Stylo ornatur simplici, albo.

Ex Hortis Batavis in Angliam translata, jam multis in locis colitur. Plantis Radicis facillime propagatur: & Semine etiam interdum feritur, quod non raro nostro etiam coelo perficit. Leve atque arenosum amat Solum. A pruinis pluviisque hyemalibus defendito; quod Hybernaculi nullo igne calentis ope possis facere. Aeri autem liberiori exponito, quotiescunque coelum permiserit.

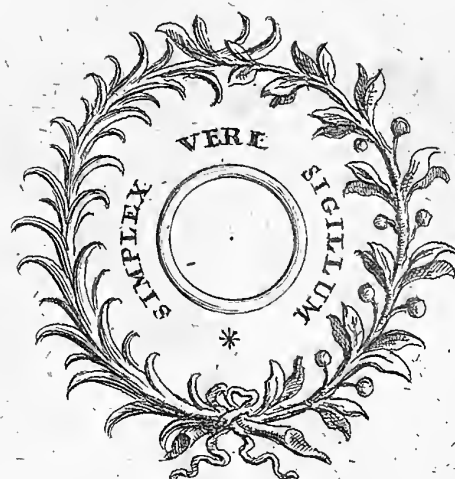

Virga aurea Marilandica, spicis florum racemosis, foliis integris, scabris.

Van Huysum pinx.

*Hermanno Boerhaave
A. L. M. & M. D.
In Academia Lugduno-Batava
Botanices, Chemiae & Medicinae
Professori.*

E. Kirkall fecit.

HISTORIAE

PLANTARUM RARIORUM

CENTURIAE PRIMAE

DECAS SECUNDA.

VIRGA aurea Marilandica, spicis florum racemosis, foliis integris, scabris.

RADICE modo tam luxurioso repente adeo se propagat, ut hortum fere totum, nisi arte cohibeas, brevi occupet: Caules attollit sex aut septem pedes altos: foliis ornatos alternis, utrinque scabris, quinque uncias longis, vix unam latis. Quae vero in superiore parte caulis habentur, multo minora sunt. Florum spicae ex racemulis componuntur. Singuli autem Flores Calyce donantur squamoso.

Ex Marilandia adductae sunt radices, Tulipiferae arbori casu quodam contiguae. Unde Horto Chelseiano decus haud exiguum additur. Coeli nostri injurias non reformidat.

VIRGA aurea altissima, serotina, panicula speciosa, patula Rand. Act. Philos. N°. 376. p. 284.

Ex Radice repente Caules exurgunt sex aut septem pedes alti, villis albicantibus hirsuti: Foliis vestiti alternatim aut nullo ordine positis, sessilibus, integris, subtus hirsutis, quatuor aut quinque uncias longis, vix unciam media parte latis, in utraque extremitate valde angustis. Rami undique frequentissimi cernuntur, foliis multo minoribus obfiti, in spicam seu thyrsum ex floribus aureis compositum singuli desinentes. Flores pediculis brevissimis insident, foliolo ad singulorum exortum apposito, & sursum tantummodo spectant. Discum autem habent radiatum, Calycem squamosum, Placentam nudam. Semina pappo coronantur piloso, sessili.

Ex seminibus in Horto Chelseiano satis primum, quod sciam, apud nos proveniebat. Plantis radice vere vel autumnno facile propagatur. Coelum nostrum non male perferre solet. Autumnno floret: quo tempore Asteris speciebus simul florentibus permixta, grata varietate aurei purpureique coloris oculos exhilarat.

GERANIUM

Virga Aurea altissima, serotina, panicula speciosa, patula Rand.

J. W. Wilmer
Pharmacopoeo Londinensi.

Pin. Hystum pin.

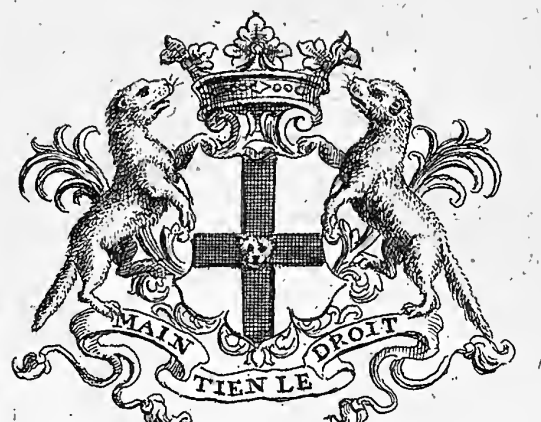
E. Kirkall fecit.

*Geranium Africanum, arborescens, Malvæ folio mucronato, petalis florum
inferioribus vix conspicuis Rand.*

*Serenissimo
Jacobo Duci de
Chandos &c.*

Van Huysum pinx.

E. Kirkall fecit.

GERANIUM Africanum, arborescens, Malvae folio mucronato, petalis florum inferioribus vix conspicuis Rand. Aët. Philos. N°. 388. p. 307.

CAUDICE affurgit inaequali ; in multos ramos diviso ; ac tomento copiose obducitur. Foliis nullo ordine positis vestitur, angulosis, utrinque hirsutis, graveolentibus. Flores in Umbella nascuntur simplici, perianthio ex quinque, sex, aut septem foliolis constante, ornata. Petala in singulis floribus quinque, quorum duo majora ex angusta basi in latum desinunt, cordata, coloris carnei ; in media autem parte macula saturatiore ornata ; & striis pallescentibus distincta. Alia vero tria valde angusta sunt & fere inconspicua. Ovarium Stylo ornatur suaverubente, in extremitate quinquefido. Apices quinque miniati Staminibus totidem albescentibus innituntur. Hae autem floris partes Calyce in segmenta quinque reflexa diviso teguntur.

EODEM modo colitur quo Geranium Africanum in Decade prima descriptum coli solet.

GERANIUM

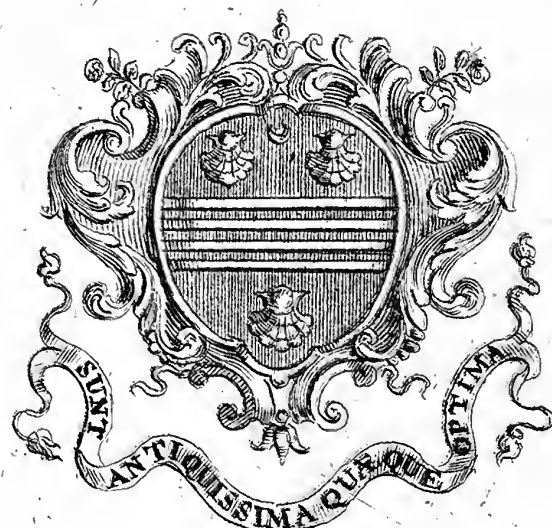
GERANIUM folio Alceae tenuiter laciniato, flore pentapetalo, purpurascen-
Gtemine tenui Boer. Ind. 266.

RADICE nititur lignosa, primo simplici, postea vero in brachia plura varie divisa, altius in terram infixa. Hinc folia prodeunt numerosa, per terram sparsa, oblonga, atque Alceae in modum laciniata; caudis adnexa uncialibus aut biuncialibus, inferius convexis, superius vero planis & sulcatis; pilis albicantibus asperis. Ex horum medio Caules exurgunt ramosi tenues & procumbentes, ad genicula nodosi; & Foliis ornati longis caudis innixis, magisque quam inferioribus laciniatis. Ex geniculis etiam prodeunt Radii quatuor uncias longi, quorum singuli Umbellam quinque aut plurium Florum sustinent, irregularium: Petala nempe tria superiora ejusdem fere sunt magnitudinis; duo autem inferiora his aliquot breviora: omnia quidem purpurea; atque in extremitatibus obtusa. Calyx his obducitur viridis in quinque segmenta sulcata, acuta, divisus. Fructus succedit ut in reliquis Geraniis rostratus; rostro tenui, biunciali & longiori; Semina hic inde spargens matura.

AD Hortum Chelseianum primo misit clarissimus Boerhaavius: postea vero in Horto Lugduno-Batavo femina collegit Millerus; unde ista cujus effigiem & descriptionem jam exhibemus Planta proveniebat. Semina sponte sua ferit, quae nullo cogente facile adolefcunt.

TITHYMALUS

*Geranium folio alceae, tenuiter laciniato; flore pentapetalo, purpurascente; semine
tenui Boer.*

*Richardo Rawlinson L.L.D.
Soc. Reg. Lond. Sodali.*

E. Kirkall fecit

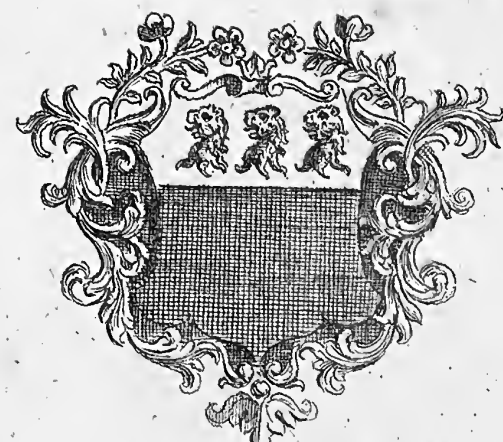

Tithymalus Creticus, Characias, angustifolius, villosus & incanus Tourn. Coroll. 1.

Van. Haysum pinx.

*Richardo Richardson M.D.
Societatis Reg. Lond.
Sodali.*

E. Kirkall fecit.

TITHYMALUS Creticus, Characias, angustifolius, villosus & incanus Tourn. Corol. 1.

CAULIS hujus in exortu rubet, in superiore vero parte virescit: tōmento etiam obducitur: & Cortice, qui, pro more Tithymalorum, lacte acerrimo abundat, tegitur. Folia sessilia caulem undique denso agmine cingunt, longa, angusta, acuminata, nervo per mediam longitudinem decurrente; superne glauca, inferne canescentia & villosa. Versus summitatum caulis ex singulis foliorum alis prodit Pediculus uncialis, villosus, Perianthii unifolii medio infixus. Perianthium autem pelvis ovatae figuram refert, circa mediam longitudinem utrinque crena levi notatae, adeo ut e duobus foliis quodammodo conflari videatur. Ex medio Perianthii hujusce, brevissimo aut nulli pediculo infidens oritur Flos hermaphroditus, unico donatus Petalo, viridi, in quatuor segmenta, lata, reflexa, obsolete purpurea expanso. Mediam floris partem occupant Stamina virescentia: Apices luteos, duplices sustinentia. Haec autem Pediculum cingunt, qui Ovarium supra Petalon eminens sustinet. Ovarium etiam villis totum incanum est. Stylo sextuplici ornatum: atque in Fructum tandem abit tricoccum. Ab utroque Floris latere, ex imo Perianthii, alius oritur Pediculus brevis aliud etiam Perianthium sustinens; aliumque ejusdem structurae florem gestans.

SURCULIS avulsis vere vel aestate feritur. Tres aut quatuor dies loco umbroso eos reponito; deinde vero terrae sabulosae committito. Idque eo plane modo ut solem matutinum excipiant, meridianum vero fugiant. Frequenter sed parca manu irrigato. Hi autem Surculi sex circiter hebdomadam spatio radices in terram agent: quo tempore in vasa fictilia eos transferre poteris. Quae accedente hyemali frigore in hybernaculum sunt inferenda. Sunt etiam qui terrae vulgari malunt committere; si vero hoc feceris, juxta sepem ferito, quae plantas tuas ab aquilonis eurique injuriis possit defendere. Semina ad maturitatem sub nostro coelo solet perducere, quae verno tempore fata facile adolescunt.

CASSIDA Orientalis, Chamaedryos, folio, flore luteo Tourn. Coroll. 11.

RADICEM habet fibrosam; Caules ramosos, repentes, rubescentes; Foliis vestitos profunde crenatis, superne splendide virentibus, inferne albescentibus; caudis vix uncialibus appensis. Flores gerit labiatos in summis caulibus; quorum singuli folio cymbae instar, paulo infra florem ipsum exorto, excipiuntur. Calyx exiguus admodum conspicitur, ex quo Petalon praelongum erigitur, pallide luteum; Barbam habens flavam, in medio leviter crenatam; Galeam fornicatam, integram; ac fauces reflexas.

SEMINA hujus Plantae facile proveniunt, si terrae levi verno tempore commiseris. Quin & rami repentes numerosam sobolem proferre solent. Solum ficcum, atque ab aquilone euroque defendi amat.

Capsida Orientalis, Chamædrys folio, flore luteo Tourn.

*Joanni Symonds Fleigham
Collegii Caii - Gonvill
Alumno.*

Aster Virginianus, pyramidatus, Hyssopi foliis, asperis, calycis squamulis foliaceis Rand.

*Francisco Clifton MD. Coll. Med.
Lond. & Soc. Reg. Socio.*

Pin. Rayn. pinax.

J. Kirkall fecit.

ASTER Virginianus, pyramidatus, Hyssopi foliis, asperis, calycis squamulis foliaceis
Rand. Aët. Philos. N°. 395. p. 125.

Ex eadem Radice, Caules plurimi exurgunt, rigidi, nonnihil rubentes, ramosi: Foliis nullo ordine positis, fescuncialibus, angustis, vestiti. Ramuli finguli unico terminantur Flore discoide, radiato: ex disco scilicet Flosculorum luteorum, & radio Semiflosculorum coloris ex purpureo caerulei composito. Semen pappo piloso coronatur. Calyx conum inversum refert; multis foliorum ordinibus a Flore extantium squamosus.

Hanc Plantam aliquot abhinc annis ex Virginia Catesbeii beneficio accepit Fairchildus Hortulanus celeberrimus: qui cum aliis hortis communicavit. Tempestates nostras nisi pessimae fuerint, perferre solet. Plantis radicis propagatur. Floret ab Octobris initio ad Decembrem usque. Semina autem ad maturitatem nostro coelo nondum perduxit.

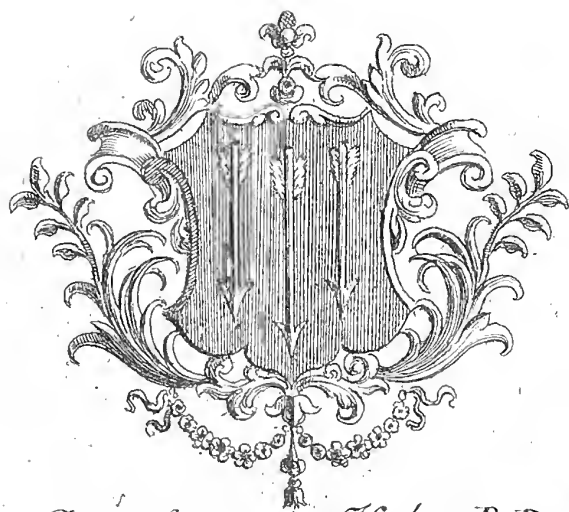
CORONA Solis Caroliniana parvis floribus, folio trinervi, amplo, aspero, pediculo alato Rand. Act. Philos. N°. 395. p. 125.

CAULEM habet rubentem; pilis rigidis, albicantibus, asperum; medulla farum; ramosum. Folia etiam pilis albidis utrinque aspera; nervis tribus magis conspicuis insigniuntur, marginibus crispis. Florem habet discoidem, radiatum: ex disco scilicet. Flosculorum luteorum; & radio Semiflosculorum flavi coloris compositum. Placenta glumis longis in alveum flexis ornatur. Calyce donatur squamoso. Odorem resinofum vehementer spirat.

HANC Plantam Carolinae indigenam primus invenit Catesbeius, atque ad Hortum Chelseianum transmisit. Floret a Septembris fine ad medium usque Novembrem. Semina apud nos nondum ad maturitatem perduxit. Plantis Radicis propagatur: atque a pruinarum hyemalium saevitie defendi debet.

CASSIA

Corona Solis Caroliniana parvis floribus, folio trinervi, amplo, aspero, pediculo alato Rand.

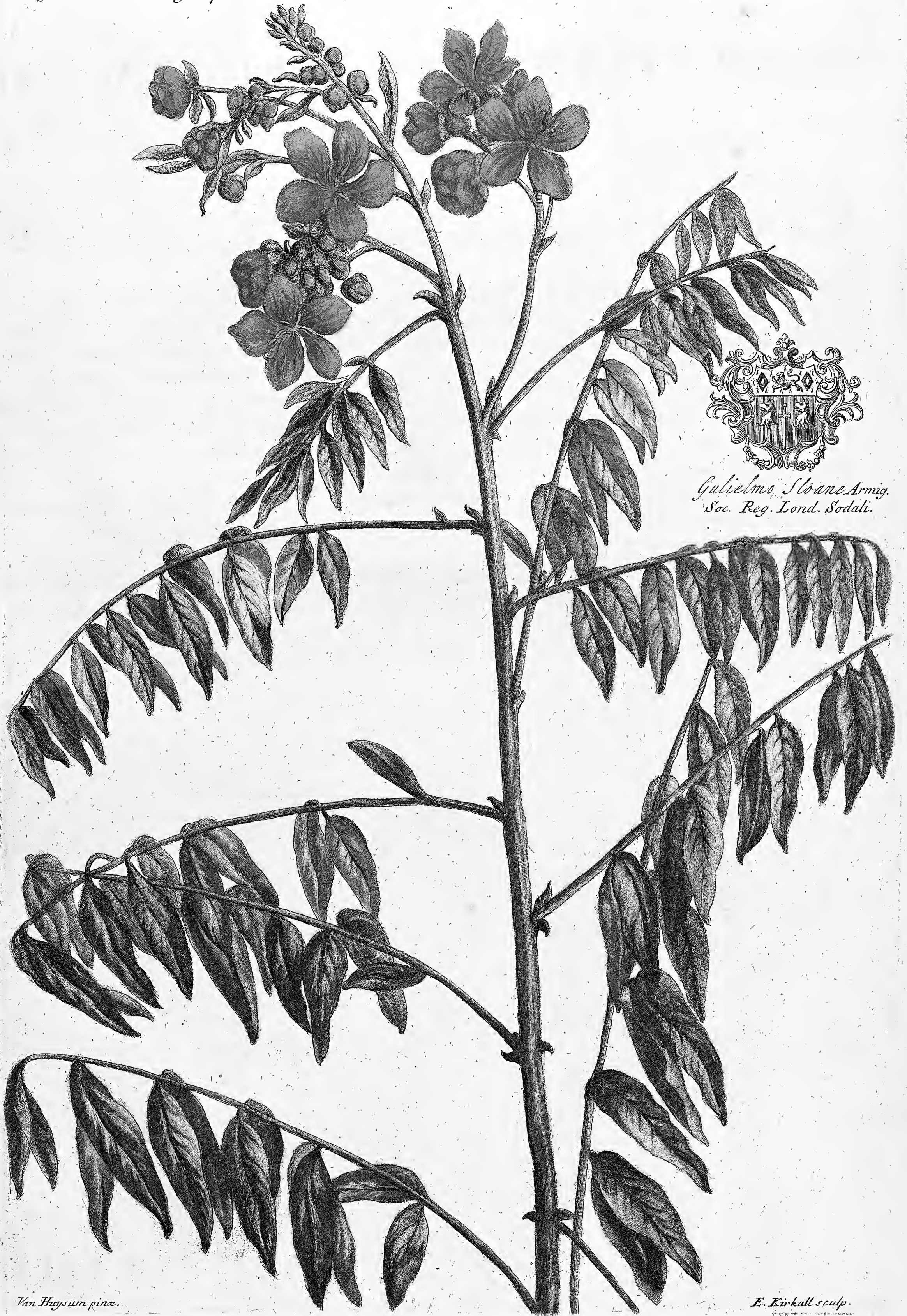
*Rev. Stephano Hales B.D.
Soc. Reg. Sodali.*

Cassia Bahamensis, pinnis foliorum mucronatis, angustis, calyce floris non reflexo.

Gulielmo Sloane Armig.
Soc. Reg. Lond. Sodali.

Van Hagsum pinx.

F. Kirkall sculp.

CASSIA Bahamenfis pinnis foliorum mucronatis, angustis, calyce floris non reflexo.

CAULIS huic ad imum rotundus, circa summitatem vero sulcatus, & quasi angulosus, viridis, tomento albicante obsitus. Foliis vestitur pariter pinnatis, ex septem aut octo pinnarum paribus compositis. Singulae autem Pinnae oblongae sunt & angustae, ex basi subrotunda in acumen definentes. Flores in Caulis ac Ramorum summitatibus conspiciuntur multi, pentapetali, hermaphroditi. Apices quatuor, brevibus innixi Stamina, mediam Floris partem juxta Ovarium occupant. Alia autem duo Stamina longioribus insident, inter quae Stylus se ostendit, viridis, incurvus. Apices singuli cum Stamina suis coloris sunt pallide flavi. Petala habet quinque, aurea, quorum tria majora sunt, alia duo minora, & quasi concava. inter Petala majora & Stamina brevia, Foliola tria oriuntur, pallidi coloris se mutuo non contingentia. Inter Stamina longiora, juxta Stylum aliud oritur Foliolum, angustius multo, & hastae in modum cuspidatum. Calyx ex quinque foliis concavis, virescentibus componitur.

HANC Cassiae speciem ex Insulis Bahamenfis Anno 1726 attulit Catesbeius, & multis cum hortis communicavit: nullibi vero Flores protulisse accepi praeter in horto clarissimi Wageri, & Chelseiano. Semina verno tempore in pulvino calente serito; atque eodem cum Amaranthis more colito. Autumno floret. Per Hyemem haud facile conservatur. Semina apud nos ad maturitatem nondum perduxit.

CASSIA Barbadenfis pinnis foliorum mucronatis, calyce floris non reflexo. Cassia decaphylla, Orobi Pannonici foliis mucronatis Rand. Act. Philos. N°. 383. p. 93.

CAULEM habet rotundum, hirsutum. Folia pariter pinnata: pinnis ex lato in acutum sensim definentibus. Petala quinque flava. Stamina sex, ejusdem cum Petalis coloris: Apicibus, qui Staminibus duobus longioribus insident, fuscis. Foliola tria, juxta quatuor Stamina breviora conspiciuntur angusta & se mutuo non contingentia.

SEMINE ab Insula Barbadoes misso Anno 1723 in Horto Chelseiano proveniebat. Eodem anno Flores proferebat: & primo vere, Seminibus maturis, moriebatur. Hinc propagata, jam variis in hortis Curiosorum colitur. In pulvino calente ferenda est, & eodem fere modo, quo Amaranthi colis solent, colenda. In Hybernaculo servari oportet: si tempestas mala fuerit. Vere primo fata, eodem anno semen perficit.

Capsia Barbadosensis, pinnis foliorum mucronatis, calyce floris non reflexo.

Collegio S^{ti} Petri
Acad. Cantabr. &c.

E. Kirkall fecit.

Cassia Marilandica pinnis foliorum oblongis, calyce floris reflexo.

Guillelmo Dickins Lib.
Jure Civilis apud Cantabrigienses
Professori Regio.

J. van Huysum pinx.

E. Kerkall fecit

HISTORIAE

PLANTARUM RARIORUM

CENTURIAE PRIMAE

DECAS TERTIA.

CASSIA Marilandica pinnis foliorum oblongis, calyce floris reflexo.

Ex Radice repente plures exurgunt Caules rotundi, pilis albicantibus rarioribus obsiti, ramosi. Caulem Ramosque alternatim, aut nullo ordine, vestiunt Folia pariter plerumque pinnata; ex novem circiter pinnarum oblongarum paribus composita. In eadem Planta unum alterumve Folium impariter pinnatum observare licet. Pars Caudae supina tuberculo insignitur. Ex alis Foliorum in Pediculis ramosis Flores proveniunt pentapetali. Petala quidem coloris sunt flavi, concava, duobus erectis, reliquis tribus dependentibus. Stylum habent incurvum, tomento albicante vestitum. Stamina conspiciuntur septem, ejusdem plane cum Petalis coloris; tria compressa; reliqua quatuor teretiuscula, multo breviora; mediam Floris partem occupantia. Stamina autem singula Apicem sustinent ex nigro fuscum. In Floris parte superiore, paulo infra Petala erecta, tria oriuntur Foliola, se mutuo contingentia, flavi coloris, marginibus versus partem superiorem crispis, ex flavo fuscis. Calyx in quinque segmenta reflexa scinditur. Planta ad quatuor pedum altitudinem affurgit.

HANC Plantam Anno 1723 ex Marilandia accepit Petrus Collinson Civis Londinensis, Plantarum rariorum Cultor non incelebris: cujus in horto ab illo tempore Flores quotannis circa finem Augusti protulit. In Horto etiam Chelseiano ab illo accepta colitur. Plantis radicis propagatur. Solum amat calidum ac ficcum. Atque inter omnes Cassiae species hactenus nobis cognitae, haec sola Hyemis saevitiem nullo tecto munita sustinet.

COTYLEDON Africana, frutescens; foliis asperis, angustis, acuminatis; flore virescente. Ficoides Afra; frutescens; foliis asperis, longis, angustis, acutis, cruciatim dispositis Boer. Ind. 292.

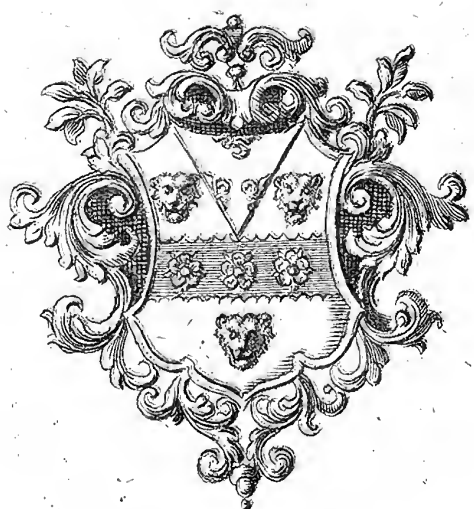
A RADICE fibrosa Caudicem attollit ex rubro viridem, & per aetatem plerumque castaneum; Foliis vestitum aduersis, sessilibus, crassis, succulentis, ex lata basi in acutum mucronem desinentibus. Tam Caudex quam Folia bullis albidis ubique sunt aspera. Flores in fasciculis disponuntur, androgyni, Apicibus nempe quinque aureis, staminibus totidem albis innixis, & Ovario in quinque siliquas abeunte compositi. Petalon ex albo virescens, longum, contractum, in quinque segmenta adeo profunde dividitur, ut de Flore, utrum monopetalus an pentapetalus haberi debeat, dubitandi locus relinquatur. Haec omnia Calyce quinquefolio sunt munita.

SURCULIS haec planta feritur: qui ex caudicibus veteribus aestivo tempore sunt deferendi, & loco sicco per dies aliquot, ut succus partis illius, qua praeceduntur, exarescat, reponendi; aliter enim cito putres fierent. Deinde in vasa fictilia terra levi & arenosa repleta deplantato. Per quinque aut sex dies umbra tegito. In pulvinum fimo calentem per tres septimanas demittito, ut radices facilius mittant. Quibus factis coelo aperto ad Octobrem usque exponito: Illo autem tempore in hybernaculum sunt transferendi. Per brumale tempus parca manu rigato: coelo autem libero, quoties tempestates permiserint, exponito: gelu enim tantummodo reformidant.

SINAPISTRUM

Cotyledon Africana, frutescens; foliis asperis, angustis, acuminatis, flore virescente.

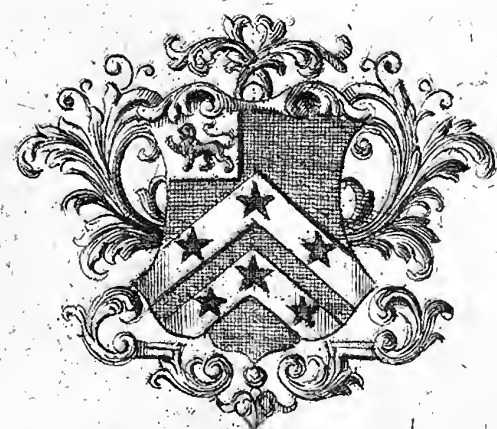
*Petro St Hill,
Chirurgo ad Nosocomium
St Bartholomæi
Lock dictum.*

Sinapispermum Zeylanicum triphyllum & Pentaphyllum viscosum flore flavo Boer.

*Joanni Gill
Pharmacop. de Chelsea.*

SINAPISTRUM Zeylanicum, triphyllum & pentaphyllum, viscosum, flore flavo Boer.

Hoc nomine a doctissimo Boerhavia acceptum in Horto Chelseiano colitur. A Sinapistro autem Madraspatano quinquefolio, luteo, minore Hort. ficc. Pet. Raii Supp. App. 248. parum differre videtur. Ramuli enim ipsi unde Plantae suae nomen imposuit, Petiverus, quos clarissimi Sloanii beneficio ipse conspexi, nostro, unde figura ac descriptio petuntur, adeo sunt similes, ut si hunc in horto Europaeano, illos vero in India sponte nascentes fuisse collectos animadvertes, ad eandem omnino speciem illos referre vix dubitabis.

Ex Radice autem fibrosa, Caulem attollit ramosum, striatum, pilis albicantibus asperum, ex viridi rufescentem, Foliis vestitum digitatis, tribus plerumque non raro tamen quinque lobis compositis, caudis semuncialibus appensis. Ex alis foliorum se ostendit Pediculus semuncialis aut minor, Florem sustinens androgynum; Ovario nempe atque Apicibus numerosis, Stamina suis innixis compositum. Has partes vestiunt quatuor Petala flava, & Calyx quadri-folius. Floribus singulis singulae succedunt siliquae biunciales, teretes, striatae, hirsutae, unicapulares, bivalves, a summitate ad imum se aperientes, & Semina fundentes ruffa, parva, & quasi cochleata. Tota Planta hirsuta est & viscida.

PLANTA est annua, & feminibus ad maturitatem perductis exarescit. Semina Mense Februario in pulvino calenti recte feruntur: & cum duas uncias altae fuerint plantae in alium pulvinum transferuntur, quatuor unciarum spatio distantes. Eas autem aeri libero exponere oportet quoties coeli tepor permiserit. Circa ultimam Maii partem radices cum terrae aliqua parte in locum apricum transferri debent; ubi flores ostendent & femina perficient.

PLANTAE hujus & Bidentis, quae proxime sequitur, picturam amico jucundissimo Gulielmo Houstoun acceptum refero.

BIDENS

BIDENS Caroliniana, florum radiis latissimis, insigniter dentatis; femine alato, per maturitatem convoluto Rand Act. Philos. N. 399. p. 294.

A RADICE restibili, Caulis exurgit striatus, medulla farctus; foliis vestitus adversis, sessilibus, crassis, in acumen desinentibus, integris plerumque, interdum autem, sed raro, incisura una aut altera notatis. Rami singuli aut nudi sunt, aut una duntaxat foliorum conjugatione ad partem inferiorem ornati; unico Flore terminati, discoide, radiato. Placentae nempe glumosae Flosculi innituntur in quinque segmenta flava expansi; Stylo bifido, reflexo ornati. His circum funduntur Semiflosculi ejusdem prorsus coloris, quorum singuli Ovario abortienti insident. Flosculis autem singulis femina succedunt singula, bicornia. Calyx ex duplici foliorum ordine componitur; exteriori a Flore extante.

SEMINA a Catesbeio accepta anno 1724 multis in hortis prope Londinum sunt sata. Planta plerumque biennis est: atque in pulvino fimo modice calenti Martio incunte sata, Aprili mense se attollit: eoque tempore in vasa fictilia transferri potest. Coelo autem aperto illam exponito, ut frigora hyberna melius ferat: utcunque enim eam maturaveris, Flores primo anno vix obtinebis. Anno post sationem proximo, Maio & Junio mensibus, flores in lucem prodeunt: femina autem Augusto perficiuntur. Hyemes nostras, si terra tepida sit & ficca, sustinere solet, sin minus, in vasa fictilia transferto, atque a frigorum saevitie defendito.

NARCISSUS

Bidens Caroliniana; florum radiis latissimis, insigniter dentatis; semine alato,
per maturitatem convoluto Rand.

Conrado Sprengell Equ. auro.
Medico Lond. & Soc. Reg.
Sodali.

*Narcissus totus albus latifolius polyanthos Major odoratus, staminibus sex e tubi
ampli margine extantibus Sloane.*

*Rev. Zach. Grey LL.D. Rectori
de Houghton Conquest Com. Bedford.*

J. Van Huysum pinx.

E. Kirkaldy fecit Lond.

NARCISSUS totus albus latifolius polyanthos major odoratus staminibus sex e tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Jam. 115. Hist. Jam. I. 244. Narcissus Americanus, flore albo, multiplici, odore Balsami Peruviani Tourn. Inst. 358.

Ex Radice tunicata prodeunt Folia dodrantalia aut pedalia, hilari virore nitentia, integra, in acumen definentia, tres uncias in media parte lata. Horum in medio Caulis exurgit sesquipedalis, compressus, striatus, biangularis, viridis, polline caesio obductus, Perianthio membranaceo albicante terminatus; quo aperto sese ostendunt Flores novem aut decem, androgyni, monopetali. Ovarium namque triangulare pediculis singulis insidet, umbilicatum, stylo longo fibula viridi clauso coronatum; & Petalo etiam ad trium unciarum longitudinem tubuloso, virescente; deinde in sex segmenta, alba, triuncialia, vix quartam unciae partem lata expanso: ab hac usque petali divisione pergit tubus, albi prorsus coloris, infundibuli in modum expansus; margine in sex Stamina abeunte, primo alba, deinde viridia; Apice aureo clausa. Flos odorem jucundum spirat.

In pratis & sylvis campestribus Jamaicae, S. Christophori, & Caribbearum Insularum ubique invenit clarissimus Sloanus: qui in loco natali, Folia duos pedes longa, Caulem quatuor pedes altum fuisse scribit.

PLANTIS radices Aprili mense, prius quam se ostendant folia, optime feritur. Vivaces autem in vasa fictilia terrae levis atque arenosae, cum rudis ex calce parte aliqua, plena transferto: deinde in pulvinum cortice coriario stercoreatum, ut facilius radices capiant, demittito. Cum folia emiserunt, aerem liberum ferre paulatim plantas affuescito, cui a mense Julio ad Septembris usque initium sunt exponendae: quo tempore in hybernaculum igne modice calentem sunt transferendae, atque in eo per brumalia tempora servandae. Foliis hujus plantae adhuc vivis & crescentibus, vasa, quibus continentur, aqua saepius sunt riganda: postquam vero illa exaruerint, rigatio frequens radicibus erit inimica.

Ab Insula Barbados anno 1730 accepta in Horto Chelseiano planta nostra florebat.

Non modo, inquit Scriptor supra laudatus, ornamenti, sed utilitatis etiam gratia in hortis colitur. Radices enim ab Insularum earum incolis, Lili albi loco, in cataplasmatibus maturantibus usurpantur.

GERANIUM Africanum, arborescens, Ibisci folio, anguloso, floribus amplis, purpureis Rand Act. Philos. N. 388. p. 307.

CAUDICEM habet viridem: Folia caudis variae longitudinis innixa, nullo ordine posita, sinuata seu potius angulosa, ferrata, crassa, utrinque villosa, subrotunda. Rami in Umbellas simplices desinunt Perianthiis multifoliis munitas. Flos Ovario constat polyspermo, quinque nempe ut plurimum Seminibus in orbem circa axem medium positus, qui in Stylum definit suaverubentem, quinquefidum: & Apicibus flavis, Stamina latis, suaverubentibus innixis. Flores autem singuli Petalis donantur quinis, duobus quidem superioribus latioribus, & macula saturatiore insignitis: inferioribus tribus angustioribus & puris.

VEL feminibus vel furculis feritur: furculis autem potius utendum est, quod semina tardius crescant. Surculi autem quovis tempore a Junio mense ad Septembrem usque sunt deplantandi. Est tamen videndum ut in leve ac pingue solum transferantur, aqua rigentur, atque umbra tegantur. Septembri mense in vasa fictilia terra levi repleta eos differto, videndo interea ut terrae aliquid radicibus adhaerescat, & umbra tegito, donec radices adoleverint; quo facto ad medium usque Octobrem aeri libero exponi possunt. Hoc autem tempore in hybernaculum sunt transferendi & per brumale tempus eodem modo, quo Myrtus, Nerion aliaeque plantae exoticæ, quæ minus teneræ haberi solent, colendi.

ABUTILON

Geranium Africanum, arborescens, Hibisci folio, anguloso, floribus amplis, purpureis Rand.

*Collegio Emanuel
Cantabrigiae*

Van Hysum pinx

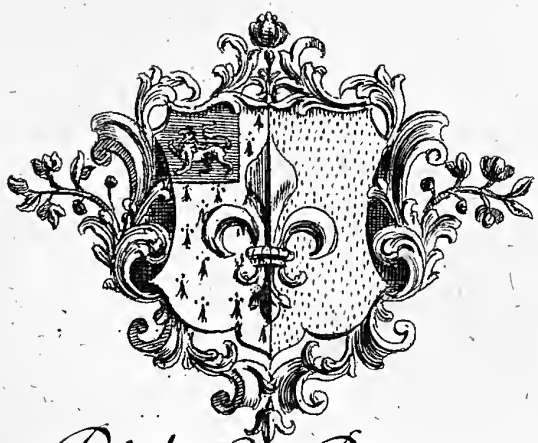
E. Kirkall Fecit

Abutilon Americanum, fructu subrotundo, pendulo, e capsulis vesicariis, crispis conflato Rand.

*Richardo Banner
de Perry Hall
in Staffordiae comitatu
Armigero.*

Van Huysum pinx.

E. Kirkall fecit

A BUTILON Americanum, fructu subrotundo, pendulo, e capsulis vesicariis crispis conflato Rand Act. Philos. N. 399. p. 293.

Ex Radice fibrosa, annua, Caulis oritur ramosus, ex viridi rubescens, villosus; Foliis vestitus alternis, ex basi subrotunda, bifida, in acutum mucronem desinentibus, crenatis, caudis, fescuncialibus appensis, villosis. Quae autem ramos ultimos cingunt, multo minora sunt, & fere sessilia. Ex singulis foliorum alis prodit Pediculus biuncialis, Florem gerens androgynum, Petalo constantem unico, flavo, cujus ima pars in tubum affurgit, mediam Floris partem occupantem, atque Apicibus flavis onustum. Ab Ovario affurgit Stylus flavus, multifidus, cujus divisurae singulae Fibula clauduntur. Haec omnia vestit Calyx quinquefidus. Ovarium autem fit Fructus subrotundus, in summa atque ima parte compressus, polygonus; angulis singulis per longitudinem in totidem Capsulas se aperientibus, & Semina reniformia effundentibus.

SEMINA hujus plantae in pulvino modice calente primo vere serito. Cum exierint plantae, eas differto, & singulas in vas fictile terra levi & arenosa repletum ponito: idque in finum deponito, quo plantae citius adolescant. Aqua illas irrigato atque umbra tegito, donec radices satis adoleverint: quo facto eas coelum apertum ferre paulatim assuescito: cui Julio Mense sunt exponendae: cave autem ut a ventorum injuriis defendantur. Circa ultimam hujus mensis partem Flores se ostendent, & Semina mense Septembri fient matura. Per brumale tempus hybernaculi igne calentis ope servari possunt; quod tamen vix operae est pretium, cum omnem fere pulchritudinem, feminibus ad maturitatem perductis, amittant.

FICOIDES

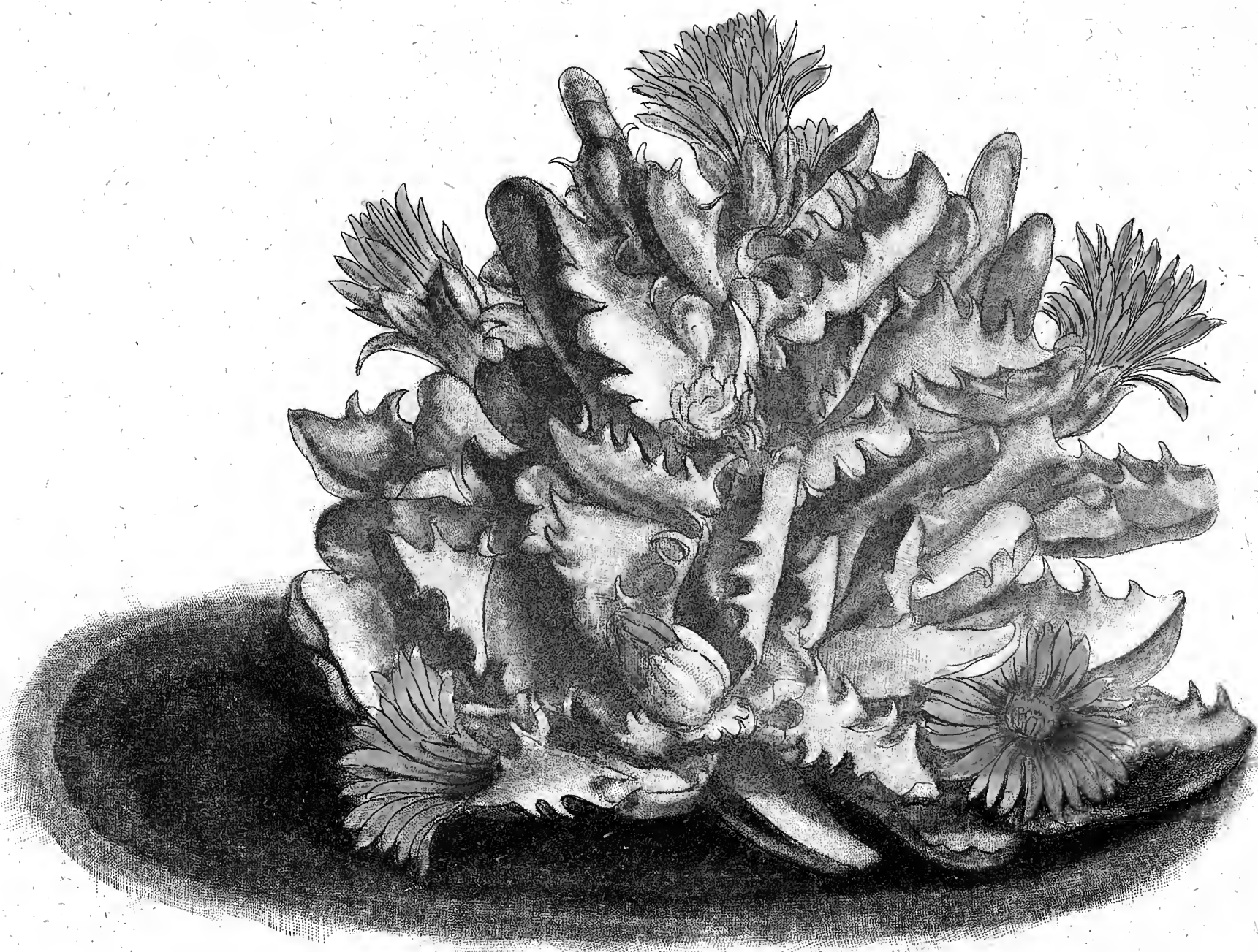
FICOIDES Afra, folio triangulari, ensiformi, crasso, brevi, ad margines laterales multis majoribusque, spinis aculeato, flore aureo, ex calyce longissimo Boer. Ind. 290.

FOLIA huic triangularia, angulo, qui in dorso habetur, valde obtuso, & interdum obscuro, ita ut ille nullus fere videatur, glauca, maculis parvis, albis, praesertim in averfa parte conferta; spinis magnis triangularibus ad margines obsita. Inter folia Flos oritur Ovario & Apicibus numerosis flavis, Staminibus suis innixis compositus, cum Petalis numerosis, flavis rubedine quadam in parte exteriori donatis, & Calyce longo, quinquefido.

SURCULIS haec planta feritur: qui aestivis mensibus sunt deplantandi. Eos autem loco sicco per dies septem aut decem, ut vulnere cicatrix obducatur, ponito. Deinde in vasa fictilia parva, terrae levis atque arenosae plena deferto, & umbra per hebdomadis unius spatium tegito. Postea vero in pulvinum modice calidum, ut radices facilius capiant, vasa demittito: quo facto aeri libero ad Octobrem usque Plantae sunt exponendae. Illo autem tempore in hybernaculum sunt transferendae: videto tamen ut aere libero, quoties coelum permiserit, fruantur: humorem enim nimium & gelu tantum reformidant. Aqua tamen per brumale tempus, sed raro & parca manu sunt rigandae.

AMANITA

Ficoides Afra, folio triangulari, ensiformi, crasso, brevi, ad margines
laterales multis majoribusq; spinis aculeato, flore aureo, ex calyce
longissimo Boer.

Joanni Harris,
Chirurgo & Pharmacopoeo
Londinensi

Amanita fasciculosa, pileo Aurantii coloris, viscido, lamellis albis, caule longo, villoso, purpureo.

Amanita fasciculosa pileo orbiculari lutescente caule purpureo.

Amanita minor rufescens, pileo conico, lamellis paucis donato.

Amanita pileo viscoso, caerulefcente.

Amanita pileo aurantii coloris lamellis & caule lividis.

Amanita major, ex livido albicans uliq, pediculo longo Dillen.

Amanita orbicularis, pileo & lamellis fuscis Dillen.

Amanita pileo viscoso, luteo.

Amanita pileo ex livido fisco, lamellis magis albicantibus Dillen.

Amanita minor, pileo orbiculari, lutescente, viscido, lamellis paucis, fulvis.

Amanita parva, galericulata rufa Dillen.

Georgio Clifford Amstelredamensi
I. U. D.

Massey M.D. Pinæ

E. Kirkall Fecit

A M A N I T A fasciculosa, pileo Aurantii coloris, viscido, lamellis albis, caule longo, villoso, purpureo. Fungus fasciculofus, pileo orbiculari, lutescente, pediculo fusco, tenerrime villoso, lamellis ex flavo candicantibus Dillen. Syn. p. 9.

In ericeto Hamstediano, mense Decembri Anno 1723 inventam cum doctissimo Dillenio communicavi. Erat autem illo tempore pene arida: unde descriptio, quae in Synopsi habetur, cum planta vegeta minus convenit. Caulem habet quatuor circiter digitos longum, coloris obsolete purpurei, villo tenerrimo obductum. Pileus colore aurantio ornatur, & visco quodam obducitur. Lamellae albicant, interdum tamen fusco aut lutescente colore tinguntur. Variis in locis sub hyemis initium nasci; & hyberna frigora perferre solet: ita ut hanc solum in media glacie vix laesam saepius videamus.

A M A N I T A fasciculosa pileo orbiculari, lutescente, caule purpureo. Fungus fasciculofus, pileo orbiculari, lutescente, pediculo purpureo Dillen. Syn. p. 10.

Pileus (describente Dillenio) ab unciali ad biuncialem latitudinem extensus, superne coloris est fusci, inferne ex fusco pallidi, pediculi vero purpureo donantur colore. E ligno putrescente nascentem observavit D. Dandridge. ibid.

A M A N I T A minor, rufescens, pileo conico, lamellis paucis donato. Fungus minimus, capitulo conico, rufescens, lamellis subtus paucis Raii Syn. Ed. 2. p. 13. Ed. 3. p. 9.

In aedium tectis, inquit Raius, inter muscos inveni. Parvitate sua & lamellarum raritate ab aliis distinguitur. Huic similem si non eandem in locis palustribus observavi. ibid.

A M A N I T A pileo viscoso, caerulecente. Fungus medius, pileo muco aeruginei coloris obducto Dood. Syn. Ed. 2. p. 335. Ed. 3. p. 6.

In horto Societatis Pharmaceuticae Londinensis & in Arboreto Regio S. Jacobi invenit Doodeius: nos etiam in ambulacro prope Camberwell, quod vineam Incolae vocant, Octobri mense observavimus.

A M A N I T A pileo aurantii coloris, lamellis & caule lividis. Dubitari potest an haec eadem sit cum Fungo Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tourn. Inst. 559. Tab. 327. de colore quidem lamellarum & caulis nihil prorsus locutus est scriptor ille celeberrimus. Nostram in Agro Cantabrigiensi, prope Fulborn inveni.

A M A N I T A orbicularis, pileo & lamellis fuscis Dillen. Cat. Giff. p. 184.

Prope Giffam in Piceto & Sylva Lindana Septembri mense invenit Dillenius: nos autem prope Dulwich Octobri mense invenimus. Hujus picturam Josepho Miller Pharmacopoeo, amico & vicino nostro, viro in Plantarum cognitione versatissimo, acceptam refero: reliquarum autem omnium, quae in hac tabula continentur, picturas, excepta praecedente, ab amico doctissimo Richardo Middleton Massey Medicinae Doctore accepi.

A M A N I T A major, ex livido albicans ubique pediculo longo Dillen. Cat. Giff. 183.

In sylva Lindana Dillenius, nos prope Dulwich Octobri mense invenimus.

A M A N I T A pileo viscoso, luteo. Fungi pratenses minores, externe viscidis, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Syn. Ed. 2. p. 13. Ed. 3. p. 7.

In pascuis Autumno ubique fere inveniuntur.

A M A N I T A minor, pileo orbiculari, lutescente, viscido, lamellis paucis, fulvis. Fungus pratensis minor, externe viscidus, capitulo decimi tertii, striis subtus fulvis seu croceis Dale Syn. Ed. 2. Fascic. Ed. 3. p. 8.

A M A N I T A parva, galericulata, rufa Dillen. Cat. Giff. p. 181. Fungus parvus, parvi galeri formam exprimens, rufus C. B. Pin. 373. Syn. Ed. 3. p. 7. an Fungus vaccinus Steerb. p. 210?

Pileum habet, recte observante Dillenio, semper demissum, nunquam expansum, rubrum, lamellas autem flavas. In ericetis circa Highgate Octobri & Novembri mensibus Dillenius, nos autem prope Dulwich eodem tempore invenimus.

A M A N I T A pileo ex livido fusco, lamellis magis albicantibus Dillen. Cat. Giff. p. 183.

In sylva Giffensi Septembri Dillenius, nos prope Dulwich Octobri mense invenimus.

ALGA minor, caulifera, foliis parvis, oblongis, ex viridi rufescentibus.
 Caulem habet ramosam, nigricantem, foliis vestitum numerosis, ad Polygoni formam accedentibus.

ALGA minor, flavescent, varie divisa.
 Substantiae est coriaciae; & maculis seu potius bullis nigris aspera.

ALGA minor, fuaverubens, varie divisa.
 Tenera est & pellucida, in multa segmenta obtusa divisa.

ALGA minor, viridis, tenuissime divisa, segmentis bifidis.
 In minutissima segmenta varie dividitur, quorum extremitates bifidae sunt, & capsulas Bursae pastoris non male referunt. Has omnes viro in plantis exquirendis diligentissimo Samueli Brewer, qui eas in insula Mona collectas mecum communicavit, acceptas refero.

ALGA minor ex viridi rufescens, segmentis bifidis, acutis. *Fucus purpureus*, tenuiter divisus, non geniculatus D. Stevens H. Ox. p. 646. *Fucus dichotomus*, parvus, costatus & membranaceus Budd. H. S. Vol. I. fol. 12. Syn. Ed. 3. p. 44.

Tenera est & pellucida, nervo saturatius rubro per medium decurrente. In littore Cornubiae invenitur: in Mona etiam collectam Breweri beneficio accepi.

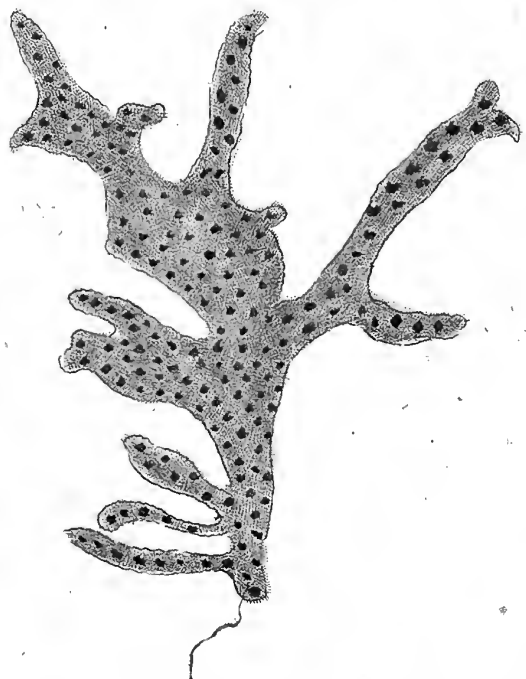
ALGA minor, ex viridi rufescens, varie divisa. *Fucus* sive *Alga* membranacea purpurea, parva Raii Syn. Ed. 2. p. 3. *Fucus membranaceus*, ceranoides, varie dissectus Syn. Ed. 3. p. 44.

Altitudine, inquit Raius, est palmari: foliis planis, tenuibus, & membranaceis, ramosis. Per siccitatem purpureo colore tingitur, estque pellucida pergameni fere instar. In littoribus frequens invenitur: multae hujus varietates, pergit vir doctissimus, observantur, latitudine, figura, colore & divisura foliorum ludentes. Vidimus viridem, foliis latis, in plurima segmenta, angusta, acuta divis & veluti crispis: vidimus albicantem, teneram, minorem, obtusioribus segmentis.

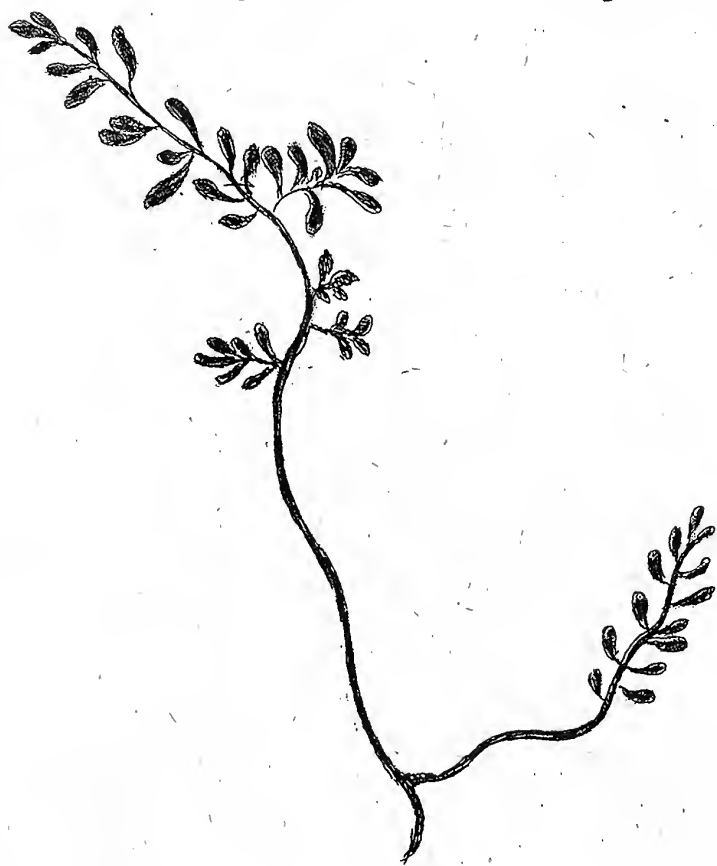
Has omnes varietates in littore insulae Shepey vidimus.

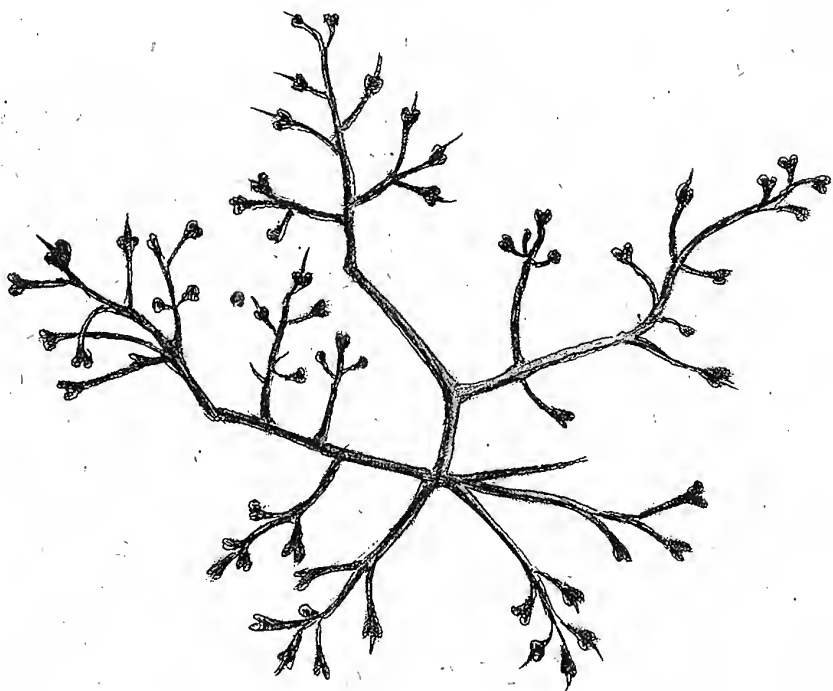
Alga minor, flavescens, varie divisa.

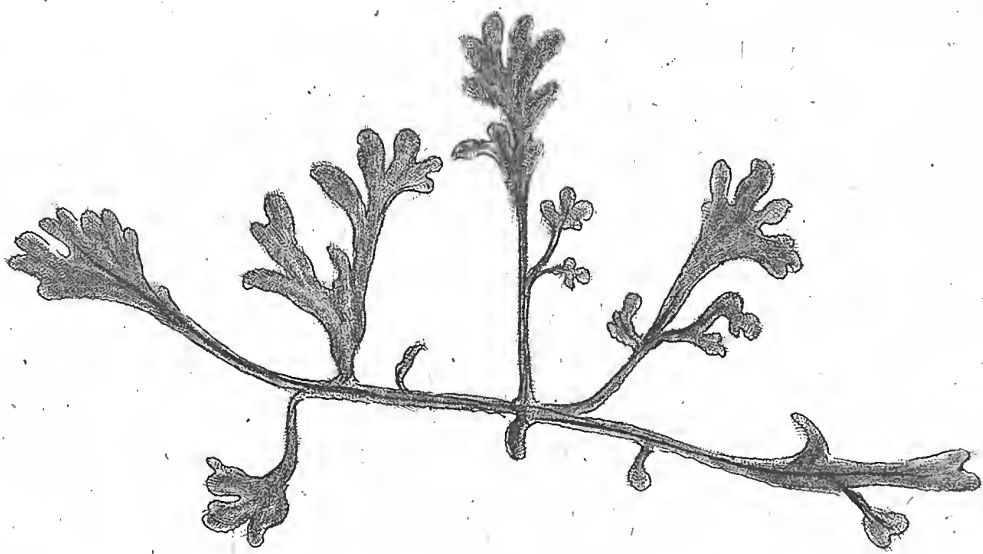
Alga minor, caulifera, foliis parvis, oblongis, ex viridi rufescentibus.

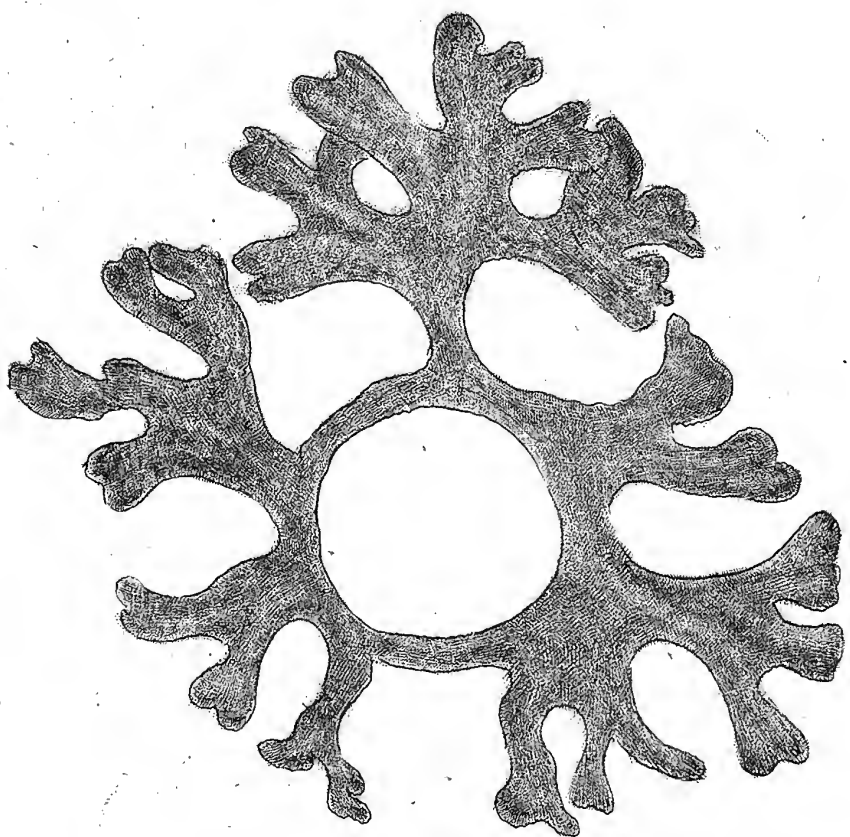
Alga minor, viridis, tenuissime divisa, segmentis bifidis.

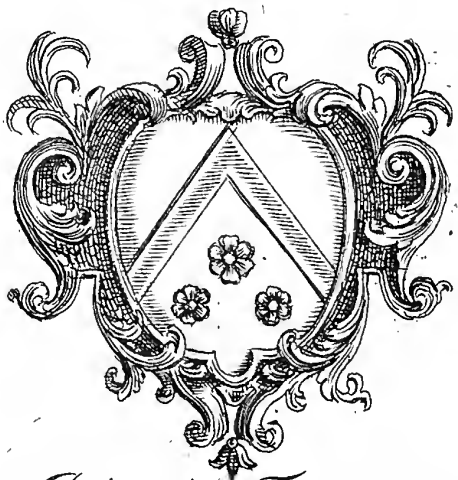
Alga minor, suaverubens, varie divisa, segmentis obtusis.

Alga minor, ex viridi rufescens, varie divisa.

Alga minor, ex viridi rufescens, segmentis bifidis, acutis.

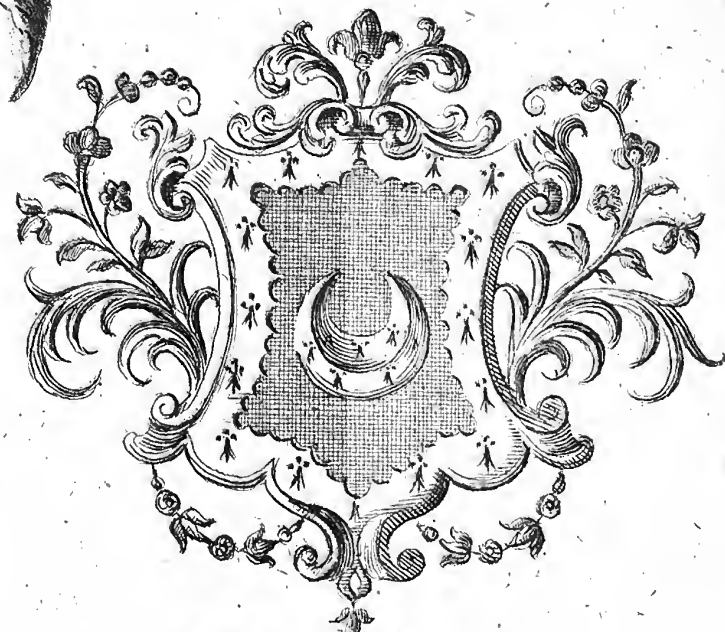
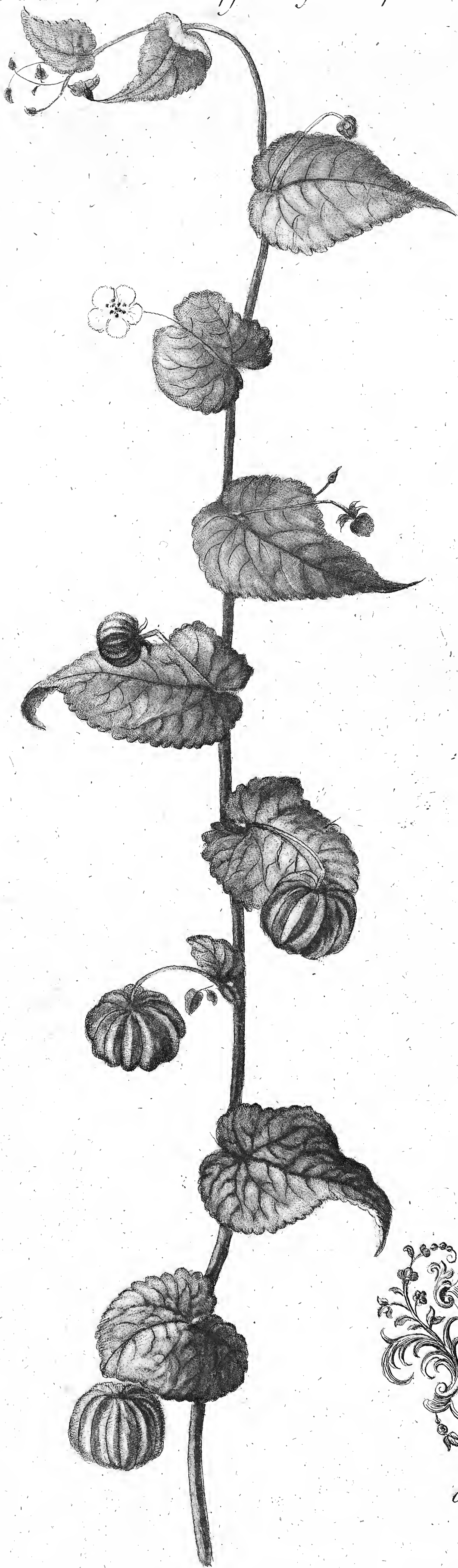
Joanni Frederico
Gronovio M.D.
Lugd. Bat.

Abutilon Americanum; Flore albido; Fructu e capsulis reficariis planis conflato; Pediculo geniculato.

*Collegio Trinitatis
Cantabrigiae*

E. Kirkall fecit.

HISTORIAE

PLANTARUM RARIORUM

CENTURIAE PRIMAE

DECAS QUARTA.

BUTILON Americanum ; Flore albedo ; Fructu e capsulis
vesicariis, planis, conflato ; Pediculo geniculato.

Ex Radice fibrosa, annua, Caules attollit ex viridi rubescentes, villosos, ramosos, Foliis vestitos alternis, ex basi subrotunda, bifida, in acutum mucronem desinentibus, crenatis, caudis fescuncialibus appensis, villosis. Illa autem quae ramos ultimos vestiunt, multo minora sunt, & tantum non sessilia. Ex singulis foliorum alis prodit Pediculus, fescuncialis, paulo infra florem geniculatus, Florem gerens androgynum, Petalo constantem unico, candido, cujus pars ima in tubum assurgit, mediam floris partem occupantem, atque Apicibus flavis onustum. Ab Ovario oritur Stylus flavus, multifidus, cujus divisurae singulae Fibula clauduntur. Calyx in quinque segmenta dividitur. Flore delapso, Ovarium in Fructum grandescit, in summa atque ima parte compressum, polygonum ; angulis singulis, per longitudinem, in totidem capsulas se aperientibus, & semina reniformia effundentibus.

HANC plantam prope veram Crucem inventam amicissimo Houstono, qui in Plantis exquirendis diligentia, inveniendis felicitate, alios omnis superavit, debemus. Eodem plane modo colitur, quo Abutilon in Decade tertia descriptum.

ABUTILON Carolinianum, reptans, Alceae foliis, gilvo flore Rand. Act.
Philos. No. 383. p. 93.

CAULIS per terram repit, Radices fibrosas ex geniculis singulis demittens. Folia profert singularia, Grossulariae in modum profunde divisa, marginibus divisurarum profunde crenatis, caudis longis cauli annexa: primo autem tantummodo profunde crenata. Flores ex foliorum alis in pediculis uncialibus proveniunt, androgyni, Apicibus nempe flavis, & Ovario, cui Stylus multifidus, rubens imponitur, constantes. Petalon in tubam, ut in Malva, media parte affurgit. Calyce munitur duplici, exteriori trifido, interiore quinquefido. Fructum habet parvum, multangulum, angulis singulis per longitudinem se aperientibus, & semen unum aut alterum, exiguum, reniforme effundentibus.

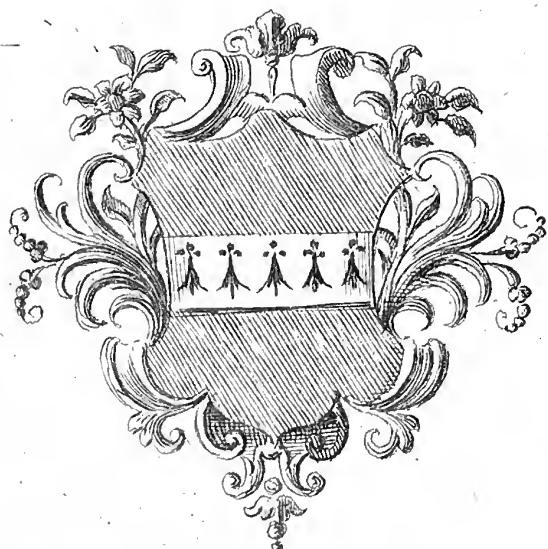
MINUS recte ad Abutili genus, me iudice refertur, a quo Calyce duplici omnino differt; sicut a Malva Fructu vasculari. Novi proinde Generis esse mihi videtur, suo nomine describendi. Siquis Alceae nomen illi imponere voluerit, per me licebit; cum Alcea vulgaris vera & genuina Malvae sit species. Alcea igitur nostra Flore Malvae, Fructu Abutili ab aliis omnibus Plantis erit distinguenda. Haec autem Species *ALCEA Americana repens*; *Foliis profunde divisis*; *Petalo rubente* nominari potest.

SEMINA Anno 1724 a Catesbeio accepta in Horto Chelsejano proveniebant. Martio mense in terra levi, locis apricis feruntur: ubi tamen ipsae Plantae Hyemes nostras raro admodum superant. Semina ad maturitatem quotannis perducunt; quae proximo vere, nullo cogente, si solum immotum fuerit, provenire solent.

LINARIA

Abutilon Carolinianum, reptans, Alceae folijs, gilvo flore Rand.

*Thomæ Jobber
Armigero.*

R. Sartorius pinx.

E. Kirkall sc.

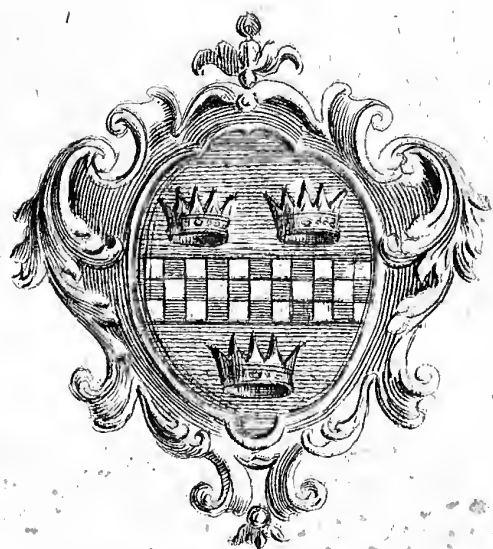

Linaria caerulea folijs brevioribus & angustioribus Ray.

*Linaria Hispanica, procumbens, folijs uncialibus, glaucis; flore flavescente
pulchre striato labijs nigro purpureis Rand.*

*Alexandro Stewart M.D.
Soc. Reg. & Coll. Med. Lond.
Sodali.*

LINARIA Hispanica, procumbens; foliis uncialibus, glaucis; flore flavescente, pulchre striato, labiis nigro-purpureis Rand Act. Philos. N. 412. p. 221.

CAULIS huic plantae ramosus, coloris glauci; Foliis vestitus glaucis, crassis, sessilibus, ex basi angusta in latitudinem productis, & in mucronem obtusam desinentibus. Flores pediculis brevissimis insident, foliolo villoso ad singulorum ortum apposito. Petalon est labiatum, caudatum, pallide flavum, lineis purpureis varium; galea in segmenta duo obtusa finditur, anteriori quidem parte purpurea, in averfa autem flavescent; barba multis crenis notatur, holosericea, & coloris obsolete purpurei.

HANC plantam ex Calpe Hispaniae monte anno 1727 ad hortum suum attulit clarissimus Wagerus, Eques auratus & classis Britannicae praefectus; unde & alii non pauci, illustris viri beneficio, eam acceperunt. Surculis verno aut aestivo tempore facillime feritur: eos in terram levem deplantando. Videndum tamen est ut a Solis injuriis defendantur & subinde aqua rigentur. Postquam radices miserint, in vasa fictilia terrae ficcae, arenosae, macrae plena transferto, & per brumale tempus a pruinis defendito. Aeri autem libero, quoties coelum permiserit, exponito. Semina nondum in Anglia maturavit, unde furculis tantummodo feri potest.

LINARIA caerulea foliis brevioribus & angustioribus Raii Syn. Ed. 2. p. 160. Ed. 3. p. * 282. Act. Philos. N. 407. p. 2.

Ex Radice repente Caules exurgunt, ab imo ramosissimi; Foliis vestiti alterno aut nullo ordine positos, numerosos, crassis, angustis, glaucis. Flores gerit in thyrsum dispositos, monopetalos, labiatos, caudatos; labio bifido, pallide caeruleo, striis saturationibus notato; barba tripartita, albida, macula flava in ipsa floris gula distincta. Vascula succedunt bicapsularia, dentatim per maturitatem in summitate se aperientia; & Semina parva, nigra effundentia.

HANC plantam in agro Hertfordiensi ab Ealesio Medico celebri atque erudito inventam fuisse scribit Raius. Eandem etiam ab aliis, in colle quodam Marvell hill dicto prope Henleiam Bercheriae oppidum, & in muris templi ejusdem oppidi, & juxta viam quae inde Londinum ducit, inventam fuisse scribit Dillenius. In colle memorato, solo quidem macro & lapidoso eam & ipse etiam collegi, quin & in muris coemeterii juxta viam publicam, postquam in templi muris frustra diu quaesiveram tandem inveni. Huic etiam eandem esse existimo, quam in ruinis villae Wimbletonensis, ab illustri Ceciliorum gente, in illius anni memoriam, quo classis Hispanica hostiliter sed frustra tentavit Angliam, olim extructae, saepius observavi: utcunque folia illius non minus lata quam in Linaria vulgari lutea conspiciuntur; & saepe etiam radiatim disponuntur: unde a Linaria minore, repente, inodora, flore albo, foliis radiatis Vaill. Bot. Par. p. 118. differre non videtur.

SEMINA solo sicco vere ferito: cum vero enata fuerint in terram macram vel potius in vasa fictilia hujusmodi terra repleta transferto, nam nisi munimento aliquo prohibita fuerint, per totum fere hortum vagantur.

G RANADILLA Americana ; folio oblongo, leviter ferrato : petalis ex viridi rubescentibus.

Hujus ex Radice Caules affurgunt scandentes, rotundi, virides, tenerrime villosi : Foliis vestiti alternis, simplicibus, per margines leviter ferratis. Ex singulis foliorum alis prodit Clavicula ; unaque Pediculus Florem sustinens. Paulo autem infra Florem intumescit Pediculus, ubi tribus ornatur Foliis. Calyx in quinque segmenta profunde dividitur, & Petala tegit quinque, levi rubedine tincta. His insident ordines duo fimbriarum, unciam unam longarum, curvarum, ad exortum luteo virescentium, in medio purpurearum, ad extremitatem vero caerulearum. Has supra eriguntur aliae, multo breviores, ex rubro & albo variae. In medio affurgit Columella, Stamina quinque viridia, compressa sustinens, quorum singula Apice ornantur inferne flavo, superne albido. Inter Stamina oritur Ovarium, formae ovalis, viride, Stylo triplici pallido, in extremitatibus ex viridi flavescente ornatum.

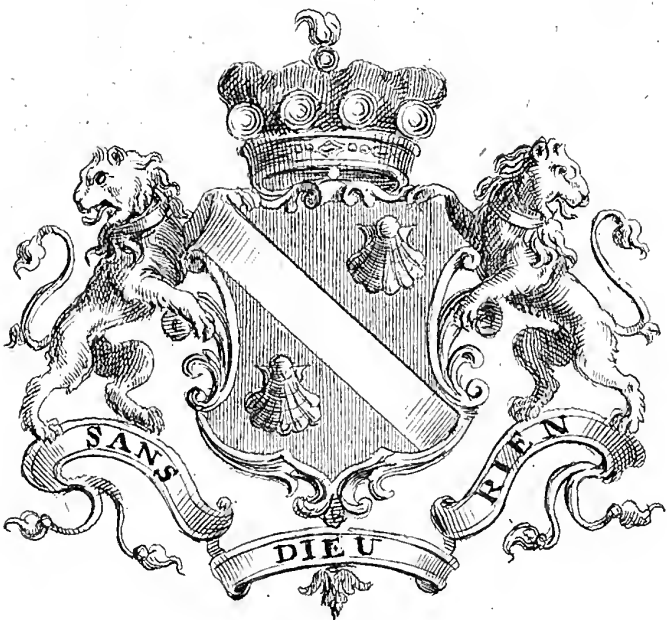
SEMINA Maio mense anni 1731, ab amicissimo Houstono accepta, in Horto Chelseyano fuerunt fata, Augusto autem Flores primo se ostendebant.

SEMINA Martio mense in pulvino stercore calenti ferito. Cum Plantae quatuor unciarum altitudinem affecutae fuerint, in vasa fictilia, terra levi, pingui repleta eas transferto. Vasa autem ipsa in pulvinum cortice stercoreatum demittito, curando interea ut aqua rigentur Plantae, atque a sole defendantur, donec radices egerint : quo facto, tam aqua quam coelo liberiori, pro tempestatis ratione fruantur. Cum vero ad tectum usque pulvini sese attulerint, in Hybernaculum cum vasibus suis transferantur, ubi Flores copiose proferent, ac per hyemem levi igne servari possunt.

GRANADILLA

Granadilla Americana; foliis oblongo, leviter serrato: petalis ex viridi rubescentibus.

*Nobilissimo.
Roberto Jacobo
Domini Petre
Baroni
de
Writtle*

Van Hysum Pinx.

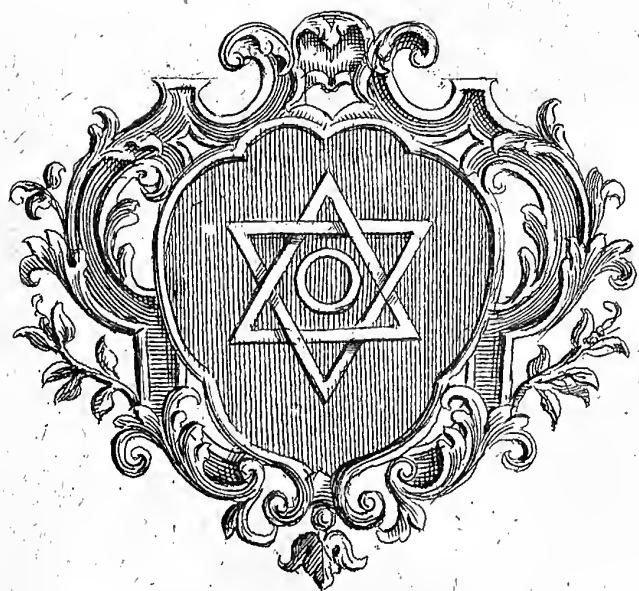
E. Kirkall fecit.

*Granadilla Americana, Fructu subrotundo; corolla Floris erecta,
petalis amoene fulvis: Folijs integris.*

*Johanni Henrico Linck Acad. Caesar Leopoldinae
Carolinae, Nat. Curios. Collegae, Soc. Reg. Lond.
Sodali; & Pharmacopoeae Lipsiens.*

L. Van Huysum pinx.

E. Kirkall sc.

G RANADILLA Americana ; Fructu subrotundo ; corolla Floris erecta, petalis amoene fulvis : Foliis integris.

CAULE affurgit scandente, & capreolis suis vicinas stirpes arripiente ; Foliis ornato oblongis, per margines integris. Flores in pediculis haerent uncialibus, in medio geniculatis. Sunt autem androgyni, Petalis quinque ornati, suaverubentibus ; & Calyce quinquefido, interne ejusdem cum petalis coloris, externe autem viridi, ad margines tamen suaverubente. Corollam habent simplicem, ex fimbriis rigidis, erectis, ad imum nigris, in superiori parte aureis compositam. In medio affurgit Columella, purpurascens, Stamina quinque, Apices virides sustinentia, gerens ; quorum medio insidet Ovarium, Stylo triplici rubescente ornatum. Spatium inter corollam & columellam liquore melleo repletur. Fructum habet subrotundum.

SEMINA hujus Plantae anno 1724 ab Insulis Bahamensibus a Catesbeio adducta sunt. Eodem fere modo, quo Granadilla mox descripta, colitur : majori autem calore opus est, ut per hyemem fervetur. Utraque praeterea furculos vere deplantando propagantur ; trium mensium spatio radices demissuri, quo tempore in vasa fictilia terra pingui repleta sunt deplantandi, & eodem plane modo colendi, quo plantae quae a feminibus sunt orti.

K

RICINOIDES

RICINOIDES palustre, foliis oblongis ferratis; fructu hispido Houston.

CAULIS huic viridis, pilis albicantibus hirsutus, striatus, concavus, foliis vestitus oblongis, ferratis, quatuor uncias longis, tres uncias latis, nervis donatis conspicuis, a costa media ad latera tendentibus, & in ferris foliorum singulis desinentibus. Ex alis foliorum prodeunt Pediculi, Flores masculinos longa serie gestantes, exiguos pentapetalos, candidos; infra quos conspiciuntur foeminini, quibus succedunt Fructus hispidi.

SEMINA hujus Plantae prope Veram Crucem inventae, anno 1731 ad Hortum Chelseyanum misit amicissimus Houstonus. Mirum autem quantum Plantae in Horto cultae a sylvestribus magnitudine & forma differunt. Tabula igitur nostra plantae hujusce figuram continet, tam in paludibus Americanis, quam in Horto Chelseyno crescentis. Quin & descriptionem ipsius ornatissimi Inventoris hoc loco liceat adjicere.

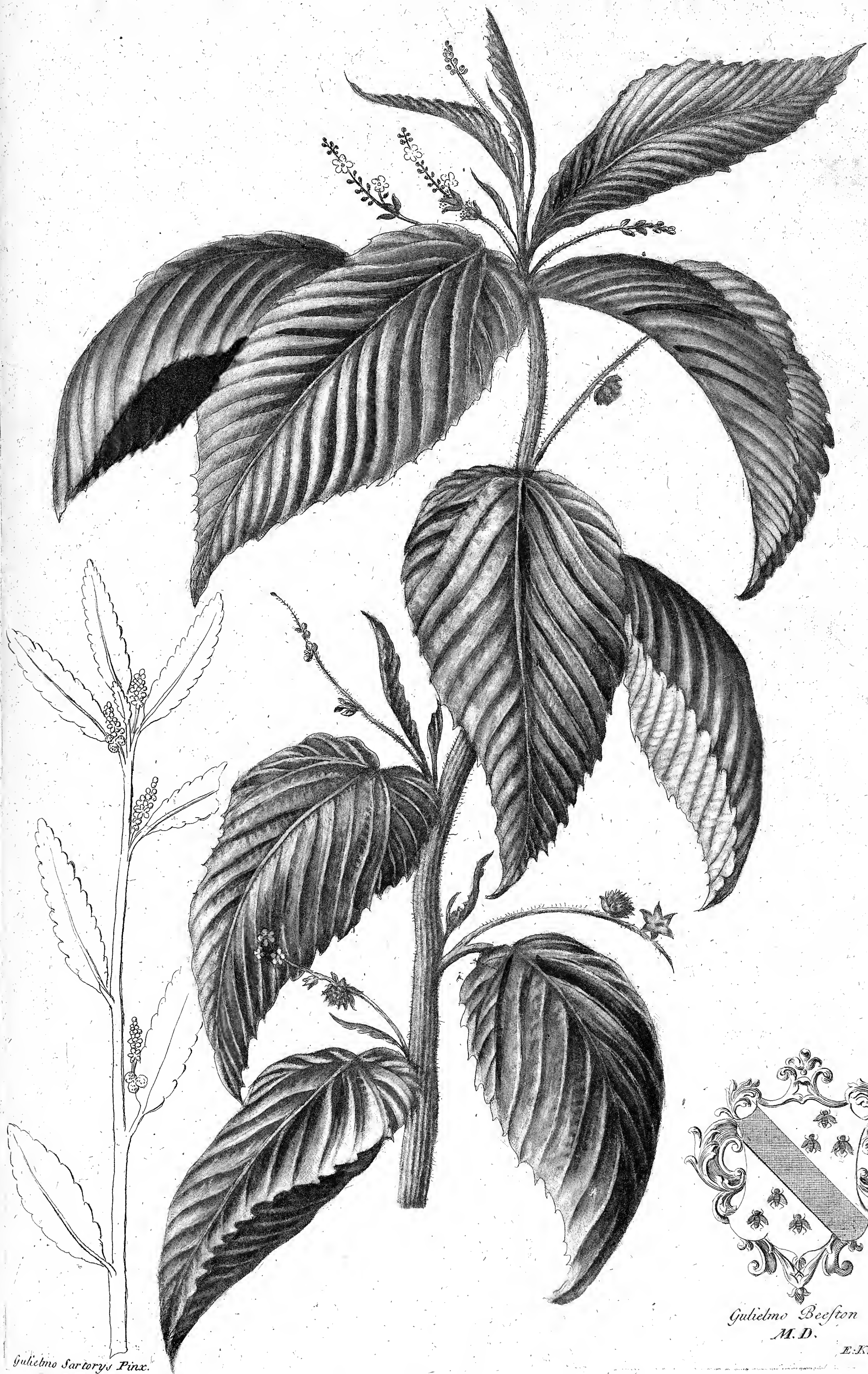
RADIX fibrosa, Caules teretes, fungosi, glabri, nunc humi procumbentes, nunc erecti. Folia oblonga, ferrata, utrinque glabra, duas uncias plerumque longa, raro unam lata, pediculis semiuncialibus insistentia. Ex horum alis, versus summitates caulium oriuntur spicae biunciales, quarum superiorem partem occupant flores masculini, albi, pentapetali; inferius vero nascuntur foeminini, quibus succedunt fructus Pisi magnitudine, verrucis seu spinulis mollibus exasperati. Locis humidis provenit, & foliorum magnitudine ac figura multum variat.

SEMINA pulvino stercoreato ferantur. Plantae autem in vasa fictilia transferantur, terra arenosa repleta, atque in pulvinum cortice stercoreatum demittantur. Si coelum permiserit aere liberiori fruantur.

MARANTA

Ricinoides palustre foliis oblongis serratis, fructu hispido Houston.

Guilmo Sartorys Pinx.

*Guilmo Beeston
M.D.*

E. Kirkall fecit.

Maranta arundinacea, Cannacori folio Plum.

*Jacobo Moirroe M.D.
Col. Med. Lond. Soc.*

J. Van Huysum pinx.

E. Kirkall sc.

MARANTA arundinacea, Cannacori folio Plum. Nov. Gen. p. 16.

Ex Radice tuberosa Caulis exurgit ramosus, aliquantulum compressus, viridis. Folia habet, Caulem longa vagina primo amplexantia, deinde in unciarum duarum latitudinem expansa, & in mucronem tandem desinentia, integra, nervo per medium decurrente, unde alii oriuntur, simplices, versus extremitatem Folii tendentes. Ramorum extremitates Floribus ornantur albis, androgynis, umbilicatis, monopetalis, Petalo in plura segmenta variae formae & structurae diviso, tenerrimo, & in mucorem quam citissime abeunte. Calyx in tria segmenta ad imum usque dividitur.

PROPE Veram Crucem ab Houstono inventa ad Hortum Chelseyanum missa est.

HUIC persimilis esse videtur; atque eadem forsan judicanda Planta, quam in Historia sua *Cannae Indicae* nomine, *radice alexipharmaca* descripsit clarissimus Sloanus. Illa enim in Horto Chelseyno florens se ad Marantae genus pertinere confirmavit. Flores autem minores & pauciores, quam in Houstoni planta, conspiciuntur. Si vero, ut judicare quidem fas est, hae Plantae inter se specie non differant; Synonyma sequentia illi omnino sunt tribuenda: Radix contra venenatas sagittas C. B. Pin. 14. Turara ibid. 184. Uppee Pis. Mantiss. aromat. 171. Canna Indica radice alexipharmaca. *Indian arrow root* Sloane Cat. Jam. 122. Hist. I. 253. II. 380. Canna Indica angustifolia, pediculis longis, ad imum folium, nodo singulari, geniculatis. *Arrow root & Dart herb* nostratibus dicta Pluk. Alm. 79. Canna Indica &c. Slon. Raii Supp. 573. Toulola; Herbe aux fleches Labat I. 477. Illa vero quae florem rubri coloris depingunt, sunt amovenda. Flores enim, cum Historiam suam scripsit, nondum viderat Sloanus.

RADICEM, describente Sloanio, obtinet dimidium unciae longam, albam, conicam, in plures partes unciales, rufescentes divisam.

IN hortis Jamaicae & Insularum Caribbearum ex Insula Dominica translata idem observavit.

OB insignem vim alexipharmacam magni apud Indos aestimatur. Radicis contusae infusum ad vulnera venenatis sagittis inflicta curanda propinant. Eandem etiam contusam cataplasmatibus modo ipsi vulnere applicant. Hoc autem quam primum faciendum est; mora enim vel minima est periculosa. Eadem ad Mancanillae venenum certissimum est remedium: quod & ipse in Horto suo expertus est nobilissimus Petreus.

PLANTIS Radicis feritur, quae numerosae admodum fiunt, si modo Plantae loco tepido serventur, & frequenter irrigentur. Vasis fictilibus, terra levi, arenosa repletis, in pulvinum cortice stercoreatum demissis, ferito. Mense Augusto vel Septembri transferto & radices divellito. Tempore brumali, Hybernaculi calorem ad decimum usque gradum supra eum quem temperatum vocant, evehito.

G

RONOVIA scandens, lappacea, pampinea fronde Houston.

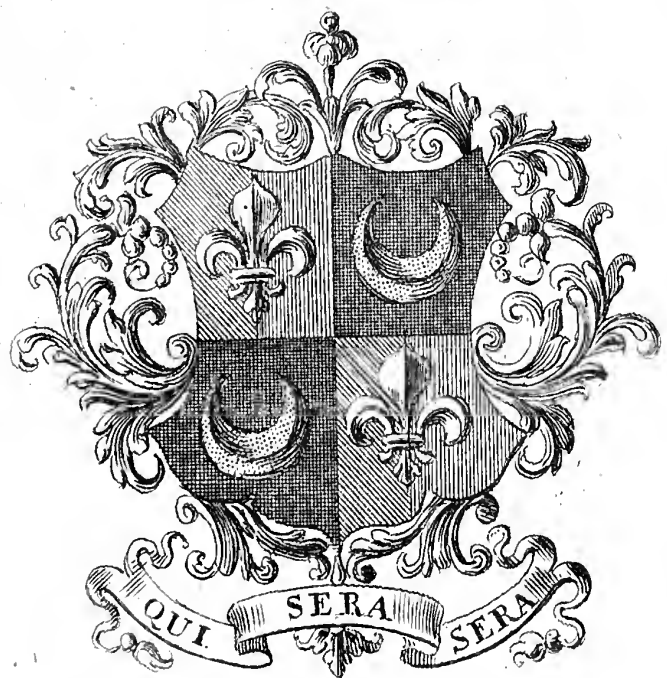
CAULIS huic volubilis, viridis, spinulis hamatis, nonnihil urentibus obsitus; Foliis vestitus alternis, in segmenta acuta, Vitis aut Bryoniae fere in modum profunde divisis, spinulis, seu potius pilis hamatis asperis. Flores gerit in fasciculis, ex alis foliorum egressis, androgynos, umbilicatos: Ovario namque pentagono, monospermo, pilis albis inter angulos villoso, Stylus infidet simplex, albus, fibula flava clausus; hunc ambiunt Stamina quinque flava, totidem Apices flavos gerentia: has partes vestiunt Petala quinque flava, exigua admodum, Calyce amplo, flavo, munita, in quinque segmenta profunde diviso.

NOVUM hoc Plantae genus prope Veram Crucem invenit Houstonus, nomenque ei imposuit doctissimi Joannis Frederici Gronovii, Medicinae Doctoris Lugduno-Batavi.

SEMINA in pulvinis stercoreatis eodem cum Amaranthis modo feruntur. Deinde vero in Hybernaculum cortice calens transferuntur, ubi spatium aliquod relinquendum est, ut ramos possint extendere, aliter enim vicinas omnes plantas caulibus suis volubilibus obvolvent. Si coelum calidum fuerit, saepe irrigentur. Semina in horto Chelseyno, anno superiore, quo primum fata fuerunt, non perduxerunt.

MILLERIA

Granavia scandens lappacea, pampinea fronde Houston.

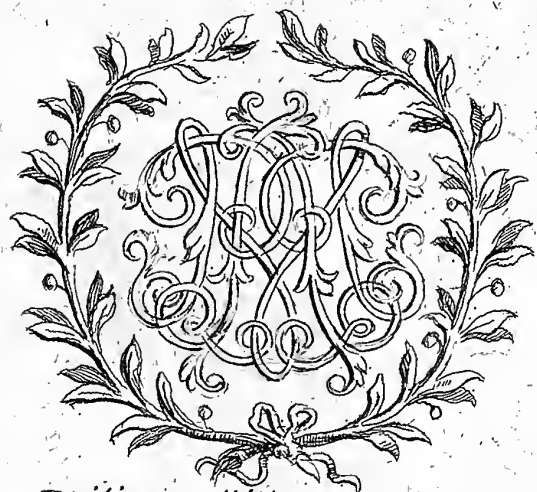
Martino Folkes
Armigero

Milleria annua, erecta, folijs conjugatis, floribus spicatis luteis Houstoun.

*Philippo Miller Soc. Reg. Lond.
Sodali.
Horti. Bot. Cheltenham Hortulano.*

MILLERIA annua, erecta ; foliis conjugatis ; floribus spicatis, luteis Houftoun.

NOVAM hanc & singularem omnino plantam prope Veram Crucem invenit amicus supra laudatus. Nomen quidem obtinet amici jucundissimi Philippi Miller, viri paucis admodum in plantarum cognitione, nulli vero in earum cultura secundi. Hisce autem verbis Generis definitio ab ipso inventore scribitur.

“ MILLERIA est Plantae genus, flore composito, constante pluribus flosculis, & unico semiflosculo, communi calyce comprehensis. Flosculi omnes steriles sunt, sed semiflosculo succedit Semen unicum.”

Ex Radice fibrosa, Caulis affurgit, quinque aut sex pedes altus, quadratus, fulcatus, versus imam partem bullis albicantibus asper. Rami ex alis foliorum inter se contrarii oriuntur. Folia etiam habet adversa, ferrata, perampla, caudata, nervo donata ex purpura nigro, deinde in latitudinem statim ampliata, unde in mucronem acutum desinunt. Nervi, ubi Cauda desinit, versus extremitatem Folii brachiantur. In summitate plantae, atque in extremitatibus ramulorum, qui bifariam semper dividuntur, Flores habentur compositi, singularis admodum structurae: Ovario namque monospermo quatuor Flosculi flavi insident, Stylo per vaginam nigro-purpuream transeunte, & semiflosculus unicus, trifidus.

SEMINIBUS tantummodo propagari potest, quae Martio mense in pulvino stercoreato ferantur. Cum plantae se primo ostenderint, eas in alium pulvinum stercoreatum transferto. Cum ad altitudinem pedalem se attulerint, cum terra radicibus adhaerente eas evellito & in vasa fictilia, terra levi, pingui repleta transferto. Ipsa autem vasa fictilia in pulvinum cortice stercoreatum demittito, atque in Hybernaculo servato.

MARTYNIA annua, villosa & viscosa; folio subrotundo, flore magno, rubro Houftoun.

PLANTAE huic non minus eleganti quam novae hoc nomen imponere dilectissimo Houftono placuit, ne amici sui periturum nomen omnino ignorarent posteri. Genus autem hoc modo definivit ipse vir ornatissimus.

“ MARTYNIA est Plantae genus, flore monopetalo, anomalo, in duo quasi labia scisso, quorum superius bifidum est, & surrectum, inferius vero tripartitum, segmento medio majore, Fructus membrana coriacea tegitur, intus autem est ossiculum, quatuor feminibus foetum.”

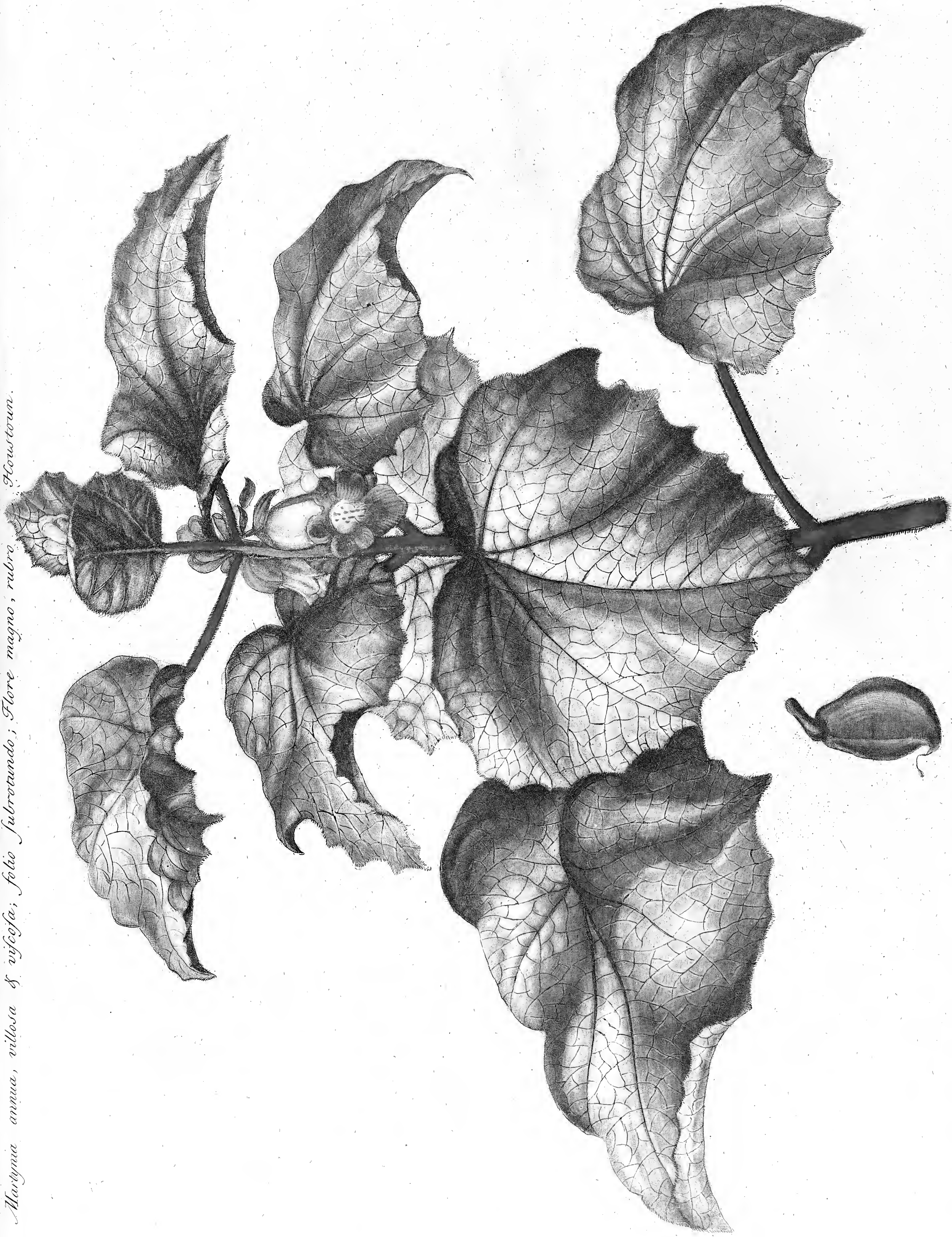
RADICES habet fibrosas, annuas. Caules pollicem crassos, ex viridi rubescentes, villosos, in ramos bifariam divisos, foliis vestitos adversis, peramplis, villosis, viscidis, sinuatis. Flores in ramorum divaricationibus, in thyrsis collocantur, androgyni, monopetali; petalo in quinque segmenta inaequalia diviso, externe pallide rubro; admodum villoso, interne macula saturatius purpurea in singulis segmentis notato, maculis, in parte tubulosa, hinc inde consperso, & maculis flavis in parte inferiori vario. Calycem habet duplicem; exteriori nempe quadrifolium, interiori trifolium, utrumque irregularem, e viridi rubrum. Ex Ovario assurgit Stylus simplex, compressus; ex Petali autem parte interiore Stamina quatuor cum suis Apicibus, duo quidem majora, duo autem minora. Fructus succedit viridis, putamine coriaceo tectus, quod bifariam dehiscens, ossiculum praedurum ostendit, in quatuor loculamenta divisum, quorum in singulis continetur Semen unicum, oblongum, nigrum.

PROPE Veram Crucem inventam ad Hortum Chelseyanum, anno 1731, misit Houftonus noster. Semina in pulvino calente, Martio ineunte serito. Cum Plantae se extulerint, eas in vasa fistilia ponito, atque in Hybernaculum cortice calens transferto. Post mediam aestatem Flores jucundo spectaculo se prodent; & Semina ad maturitatem pervenient.

Martynia annua, villosa & viscosa; folio subrotundo; Flore magno, rubro. Floustroun.

Crotalaria Americana caule alato

folijs pilosis, floribus in thyrsis luteis.

*D. Boudanger de Chaumont.
Parisien.*

HISTORIAE

PLANTARUM RARIORUM

CENTURIAE PRIMAE

DECAS QUINTA.

ROTALARIA Americana, caule alato, foliis pilosis, floribus in thyrsis luteis.

CAULEM habet alatum, Foliis vestitum simplicibus, tres uncias longis, unam latis, superne pilis albicantibus obsitis, inferne vero incanis. Ex alis foliorum Thyrsi proveniunt, Floribus ornati papilionaceis, pendulis, quorum Petala flava sunt, & Calyx quinquepartitus. Singulis floribus succedit Siliqua, fescunciam longa, tumida, Semina plura continens, pediculo longo adnata.

SEMINA hujus Plantae ex Portu Bello anno 1734 misit Robertus Millar Chirurgus, quae in horto Chelseyano fata Flores & Fructus quotannis protulerunt. In Pulvino fimo calente Martio ineunte ferito. Cum plantae uncias duas altae fuerint, singulas in vasa fictilia singula minora transferto: illa vero terra recenti impleto, & in pulvinum cortice calentem demittito. A sole, donec coalescant plantas defendito: deinde vero aërem tepidum quotidie admittito; atque eas saepius irrigato. Cum eo usque adoleverint ut tectum pulvini attigerint, in vasa majora, in pulvinum hypocausti demittenda, eas transferto; ubi flores producent, & semina perficient: quo facto plantae sunt periturae.

ANONIS Caroliniana, perennis, non spinosa; foliorum marginibus integris; floribus in thyrsis candidis.

Ex Radice reſtibili ad trium aut quatuor pedum altitudinem affurgit, Caule viridi, ramoſo, farina cinerea undique obducto. Foliis veſtitur trifoliatis, quorum lobi ex anguſta baſi in latitudinem ſemuncialem augenter, & deinde in acumen deſinunt, marginibus integris. Caulis in thyrsum deſinit florum papilionaceorum, quorum ſinguli pediculo ſemunciali inſident. Flos autem Ovario conſtat oblongo, compreſſo, inter petala duo, quae carinam conſtituunt, poſito, & decem Apicibus aureis, ſtaminibus viridibus innixis. Petalis ornatur quinque, albis; vexilli lateribus reflexis, parte media interna concava, luteſcente, punctulis purpureſcentibus aſperſa, in extremitate bifida. Calyce munitur tubuloſo, in quatuor ſegmenta diſiſo quorum unus major vexillo imponitur, tria minora alas & carinam ſuſtinent. Siliqua ſuccedit ſeſcuncialis, tumida, ſeminibus donata reniformibus, pediculo annexis.

CAROLINAE meridionalis incola eſt, unde Cateſbeius ſemina attulit anno 1724. Semina verno tempore in pulvino modice ſtercorato ſerito. Cum ad unciae unius altitudinem plantae pervenerint, eas in vaſa fictilia minora tranſfero, quae in alium pulvinum ſunt demittenda. Ibi a ſole donec coaleſcant defendito. Deinde caelo liberiori exponito, & frequenter irrigato. Aeri plantas adoleſcentes paulatim aſſuefacito, ita ut Junio meſe caelum apertum non reformident, quo tempore in apricum locum eas deſerito, a ventorum injuriis munitum. Octobri meſe in pulvinum ſtercoratum deſerito, atque aeri quotieſcunque caelum permiferit exponito. Vere ſequenti ex vaſis fictilibus in terram locis tepidioribus, transferantur, ubi per plures annos facile fervantur; & flores quotannis Junio oſtendunt; ſemina autem Auguſto ad maturitatem perducunt.

Ononis Caroliniana, perennis, non spinosa; foliorum marginibus integris; floribus in thyrsis candidis.

*Guardianis Bibliothecae et Hospitii in Mancunio, ab
Humfredo Chetham Armigero funditorum, et a Carolo
secundo incorporatorum.*

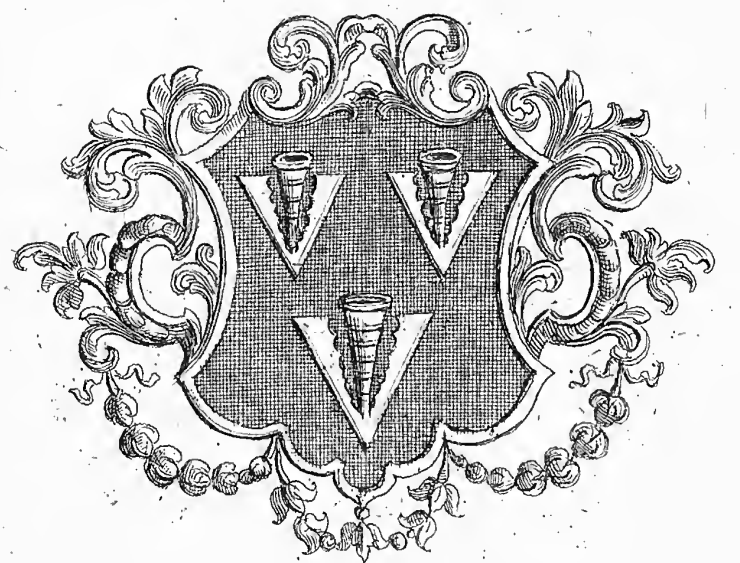
E. Kirkall fecit

Sinapistrum Indicum, spinosum flore carneo, folio trifido vel quinquesido Houstoun.

*Roberto Nicholls
Pharmacopæo Londinensi.*

Enl. Houstoun M.D. pinx.

E. Kirkall sc.

SINAPISTRUM

Indicum, spinosum, flore carneo, folio trifido vel quinquefido
Houftoun Cat. MSS.

CAULE affurgit tereti, hirsuto, rubro, striato, ramoso ad foliorum exortum spinoso. Foliis vestitur digitatis, trifoliatis vel quinquefoliatis, per margines aequalibus, hirsutis, nervo uno per medium lobi decurrente, ramis alternis undique obsito. Calyx quatuor foliis angustis constat. Petala quatuor purpurascencia sursum tendunt; stamina vero sex, rubri coloris, Apicibus flavis coronata, deorsum feruntur. Floribus succedunt Siliquae triunciales teretes, unicapfulares, bivalves, a summitate ad imum dehiscentes. Valvis delapsis, & feminibus effusis manet Nervus cui Semina adhærebant, & quo Valvae fuerant clausæ.

IN Cuba Insula primus invenit Houstonus, qui ejus semina anno 1730 secum in Angliam attulit. Seminibus tantummodo feritur. In pulvino modice fimo calente Martio mense ferito. Cum plantae unciam altae fuerint, eas in alium pulvinum transferto: quatuor unciarum spatium inter singulas relinquito: per aliquot dies donec coalescant a sole defendito: deinde saepius irrigato, atque eas aëri libero quotidie exponito. Cum eo usque plantae adoleverint, ut se mutuo tangant, eas cum terra adhaerente in vasa fictilia terra levi ac pingui repleta ponito, atque sub tectum cortice calens referto. Augusto mense flores se ostendunt, & Septembri semina perficiuntur.

RICINOIDES

RICINOIDES herbaceum, foliis trifidis vel quinquefidis, & ferratis Houftoun.
Cat. MSS.

“ CAULES huic Plantae teretes, fulcati, herbacei, leviter hirsuti; erecti, ramosi, sesquipedem plerumque
 “ alti. Rami plerumque terni simul ex caule oriuntur, ipsique similem divisionem observant. Folia infe-
 “ riora in quinque, superiora vero in tres lacinias dividuntur, suntque glabra, & per ambitum ferrata. In fum-
 “ mis caulibus & ramulis proveniunt spicae quinque vel sex uncias longae, quarum medietatem superiorem
 “ occupant Flores masculini, exigui, constantes Calyce quinquefido, quinque Petalis minimis, utrisque pur-
 “ pureis, & multis Apicibus luteis, brevibus Stamina infistentibus. Flores hi integri decidunt, cum suis Pedi-
 “ culis: Inferius vero in iisdem Spicis nascuntur Flores foeminini, nullis Petalis, quantum deprehendere
 “ potui, instructi, sed Embryone constantes subrotundo, Calyce polyphylo viridi comprehenso, & tubo instructo
 “ ab ipso exortu trifido, & expanso; purpurascente, & ad extrema fimbriato, qui etiam maturo fructu durat.
 “ Fructus ipse tricoccus est, ut in congeneribus, glaber, & magnitudinis Pisi maximi, vel Fabae equinae.”
 Houftoun.

CIRCA Veram Crucem frequens est, teste Houftono, qui semina ejus anno 1730 in Europam misit. Planta est annua. Semina pulvino modice calente Martio ineunte serito. Cum plantae duas uncias altae fuerint, eas in vasa fictilia minora, terra levi repleta transferto, atque ipsa vasa in pulvinum cortice stercoreatum demittito: quotidie irrigato, & a sole donec coalescant defendito. Deinde tepidis diebus & insolatis aërem admittito. Aprili, cum vasa jam radicibus tota opplentur, plantas in vasa majora terra confimili repleta transferto, eaque iterum in pulvinum cortice calentem demittito: aërem admittito, & aquam pro tempestatis ratione adhibeto. Julio florent, & Augusto semina perficiuntur; quo tempore alternis diebus videto, ne fructus maturi disrumpantur, quod nisi diligenter feceris, periculum est ne semina hinc inde sparsa frustra quaeras.

Picramnoides herbaceum, folijs trifidis vel quinquedidis,

et serratis Houston.

*Collegio S.S. et Individuae Trinitatis
in Academia Cantabrigiensi.*

*Milleria annua, erecta, minor, folijs Parietariae;
floribus ex foliorum alis Houston.*

*Jacobo Justice
de Crighton Armigero.*

*Milleria annua, erecta, ramosior,
folijs maculatis, profundius serratis.*

E. Kirkal fe.

MILLERIA annua, erecta, minor, foliis Parietariae; floribus ex foliorum alis Houston Cat. MSS.

A RADICE annua Caulem attollit striatum, ex viridi rubescentem, valde ramosum: ad singulos enim Caulium nodos rami plures oriuntur, parte inferiore nudi, versus summum vero Foliis vestiti, adversis, per margines leviter incis. Flores versus summum Caulis & ramorum nascuntur, in foliorum alis, conglomerati, flavi, Flosculis constantes binis, sterilibus, & Semiflosculo unico, qui Ovario compresso infidet. Calycem habent duplicem, interiorem bifolium, exteriorem unifolium, subrotundum. Semen succedit compressum, acuminatum.

Ex Campechia misit Houstonus anno 1730.

MILLERIA annua, erecta, ramosior, foliis maculatis, profundius ferratis.

MILLERIAE in Decade quarta descriptae primo intuitu similis admodum videtur. Est autem aliquanto humilior & ramosior. Folia etiam sunt magis profunde ferrata, minora, magis acuminata, & maculis nigricantibus notata. Flosculi tres & Semiflosculus unus Florem constituunt.

Ex Panama misit Robertus Millar Chirurgus, anno 1735.

SPECIES utraque Seminibus tantummodo feritur, & eodem modo, quo Sinapis trum jam descriptum colitur.

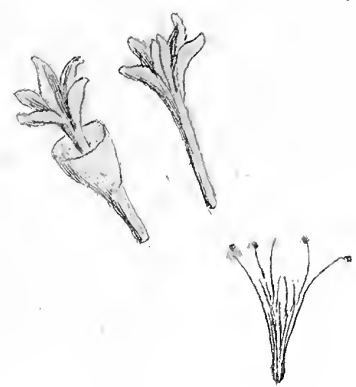
LIMONIUM Africanum, caule alato; foliis integris, hirsutis; petalo pallide flavo; calyce amoene purpureo.

CAULEM habet alatum, alis in folia definentibus, quae triangularia sunt, gladii fere in modum. Folia autem inferiora duas uncias longa sunt, ex angusto principio in latitudinem semunciam aucta, & in mucronem tandem definentia, utrinque hirsuta, integra. Flores in capitulum congeruntur; Petalo donati pallide flavo, ex tubo longo in quinque segmenta expanso; & Calyce tubuloso, integro, in summa parte ex caeruleo purpurascens, post petalon delapsus magnitudine aucto, & cyathum pulchre caeruleum vel ex caeruleo purpureum non male fimulante.

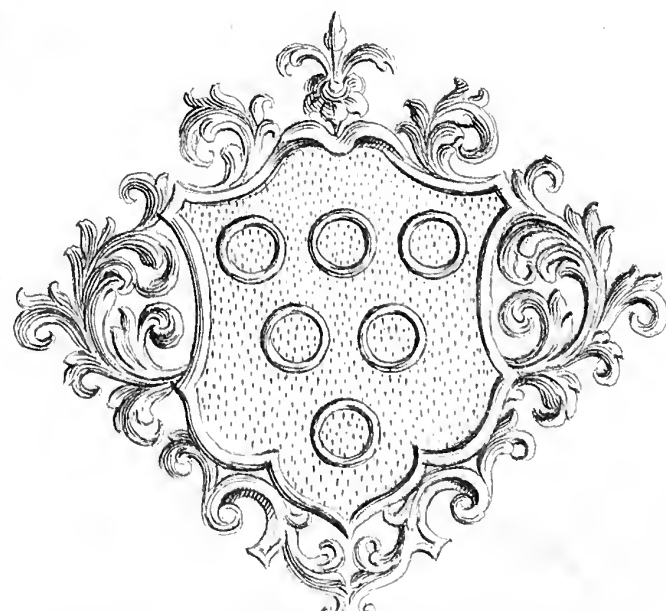
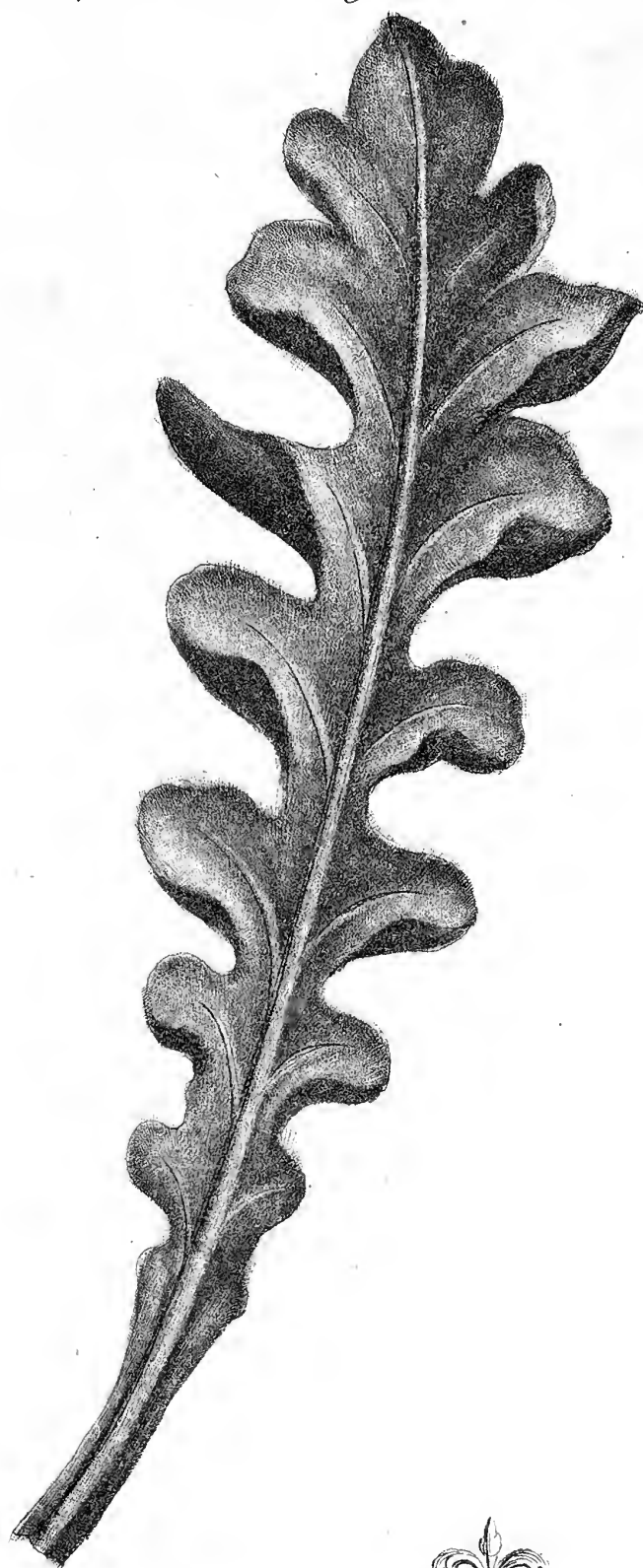
PRO Limonio peregrino, foliis Asplenii C. B. nostrates diu habuerunt; quapropter folium illius plantae scorsim depingendum curavi: caeteris enim partibus valde inter se similes sunt.

MARTIO mense in terra levi ferito. Cum plantae tres uncias altae fuerint, in vasa fictilia, terra levi repleta eas transferto, soli matutino exponito; & si tempestas sicca fuerit, frequenter irrigato. Octobri & inde per totam hyemem tecto stercoreto a gelu defendito; quotiescunque autem caelum permiserit, aeri exponito. Vere sequenti in vasa majora transferto, & caelo liberiori iterum exponito. Junio, nisi aquam deneges, pulchre florent, & caelo favente, semina ad maturitatem perducunt.

*Limonium Africanum, caule alato; folijs integris, hirsutis; petalo pallide flavo calyce amœne
purpureo.*

Limonium peregrinum, folijs Asplenij G.B.

*Johanni Lonther Pharmacopœo
Londinensi.*

E. Kirkall fecit

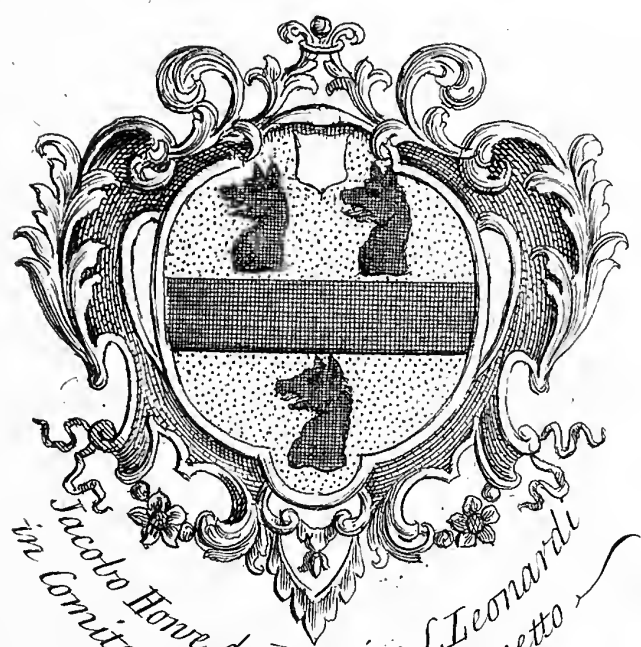

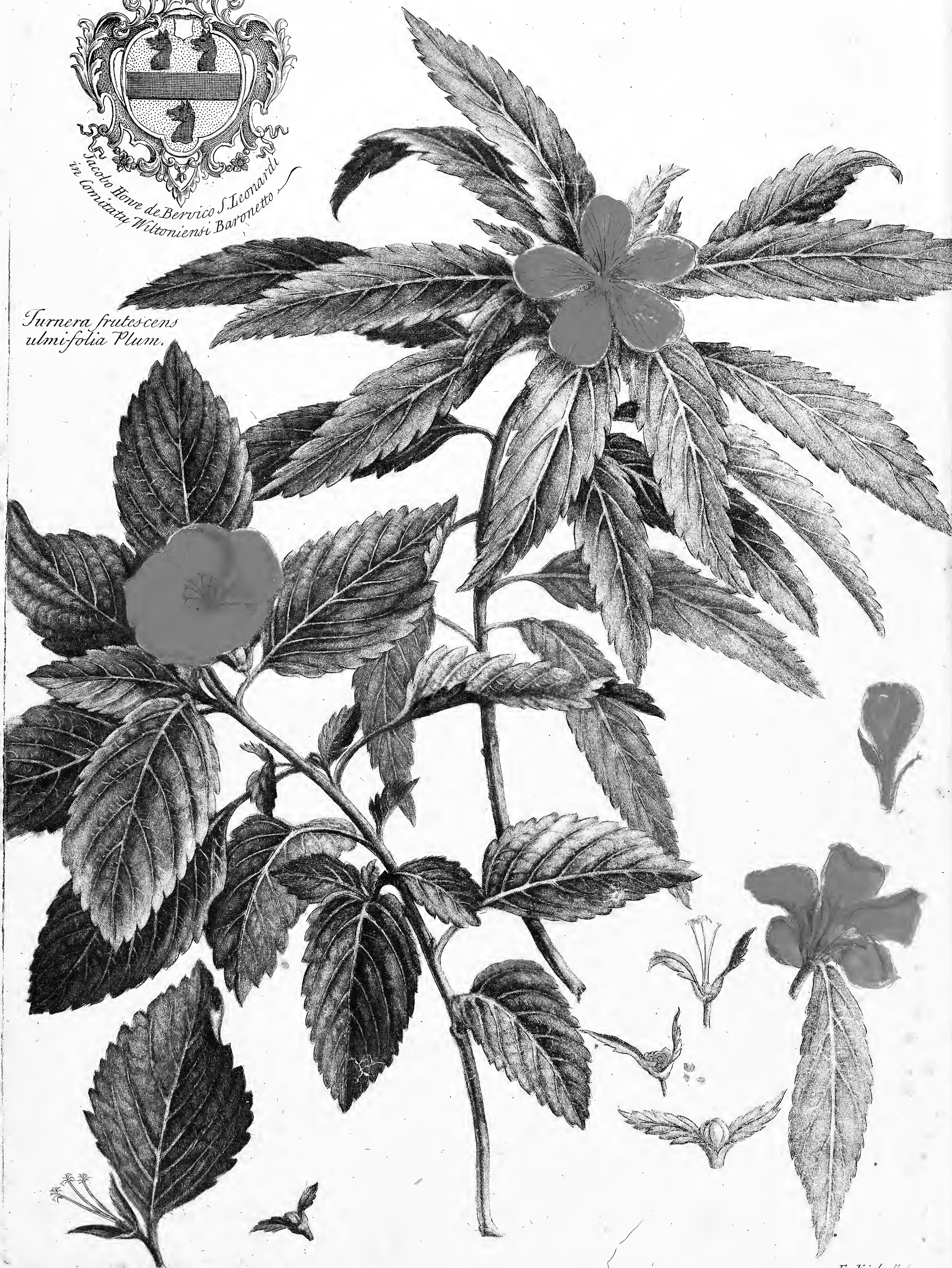

Turnera frutescens, folio longiore et mucronato Miller.

*Jacobo Houe de Berville S. Leonardi
in Comitatu Wiltoniensi Baronetto*

*Turnera frutescens
ulmifolia Plum.*

E. Kirkall fecit

T

URNERA frutescens, ulmi-folia Plum. Nov. Gen. p. 15.

CAUDICE affurgit ramofo, ex fusco & cinereo colore vario; Foliis vestito alternis, ad margines profunde incisifis sesquiunciam aut duas uncias longis, unciam unam latis. Flores habet androgynos; Apicibus nempe quinque aureis, Staminibus latis compressis infidentibus; & Ovario subrotundo, stylo fimbriato triplici donato, constantes. Has partes ambiunt Petala quinque flava, ex interiore parte Calycis orta, unde hunc florem monopetalum fuisse existimavit Plumerius. Calyx autem ex pallide luteo virescens, primo tubulosus est, deinde in quinque segmenta expanditur. Fructu gaudet ovato, per maturitatem in tres partes dehiscente.

IN Infula Martinico primus invenit Plumerius.

TURNERA frutescens, folio longiore & mucronato Miller, Gardener's Dict. Append: Cistis Urticae folio, flore luteo, vasculis trigonis Sloane Cat. Jam. p. 86. Hist. Jam. Vol. I. p. 202. Tab. 127. Fig. 4, 5.

FOLIA huic quam in praecedente duplo longiora, minus autem lata; & Flos magis apertus.

VIA qua versus locum *the Angels* dictum itur, nec non in collibus *the Red Hills* dictis copiose crescentem invenit clarissimus Sloanius. Utramque speciem variis in locis invenit Houstonus.

SEMINA in pulvino stercoreato primo vere serito. Cum duas uncias altae fuerint in vasa fictilia minora transferto, eaque in pulvinum cortice calentem demittito. Diligenter irrigato, atque a sole, donec coalescant defendito. Sub finem Augusti vel Septembris initium in hybernaculum cortice calens referto.

HELLEBORINE Americana ; radice tuberosa ; foliis longis, angustis ; caule nudo ; floribus ex rubro pallide purpurascens.

RADIX huic tuberosa, alba ; ex qua tria aut quatuor, nonnunquam plura, oriuntur folia sesquipedalia, venosa, semiunciam lata. Caulem etiam attollit fere tripedalem, nudum, Floribus onustum versus partem superiorem, sparsis, elegantissimis, odoratis. Flos autem androgynus est, & umbilicatus : Ovario namque unciali infidet Stylus fornicatus, pallide luteus, qui floris labiati galeam mentitur ; Stamina tenuia, flavescentia ; & Petala sex, nullo Calyce munita. Horum unum quidem quadrifidum est, labio simile, alia autem duo carinae floris papilionacei in modum coeunt ; reliqua vero tria expanduntur, & pro Calyce forsan haberi possunt.

HANC plantam a Providentia Americae insula, anno 1731, exiccatam accepit Petrus Collinson, plantarum cultor eximius. Ille autem, de radice non desperans, misit eam ad hortum clarissimi Wageri, ubi pulvino cortice calenti per totam hyemem commissa, convaluit, atque anno proximo flores suos ostendebat.

PLANTIS radicis, Maio ineunte, foliis nondum emerfis, in vasis fictilibus terra levi repletis, recte feritur. Ipsa autem vasa in pulvino cortice stercoreato perpetuo fervantur. Plantas aestivo tempore frequenter irrigato : per hyemem autem aquam parca manu, ne radices pereant, adhibeto. Flores Augusto mense proveniunt, & ad hyemem usque durant.

GRANADILLA

Helleborine Americana; radice tuberosa; folijs longis, angustis; caule nudo; floribus ex rubro pallide purpurascens.

*Petro Collison Mer-
catori Londinensi.*

E. Kirkall fe.

*Granadilla folio hastate, holoserices, petalis candican-
tibus fimbrijs ex purpureo et luteo varijs.*

Georgio Lloyd M.B.

E. Kirkall sc.

GRANADILLA folio hastato, holosericeo, petalis candicantibus, fimbriis ex purpureo & luteo variis.

CAULE affurgit tereti; scandente, tomento albicante obfuso, & Foliis alternis vestito. Cauda folii unciam unam longa est, & tuberculo, tanquam folii vestigio, quod jam deciderat, utrinque donatur. Folium utrinque sinuatum est, & lanugine molli, Althaeae in modum vestitur: nervi tres majores a cauda ad folii marginem tendunt, & spina molli, exigua terminantur: ejusmodi etiam duae juxta basin folii conspiciuntur. Ex singulis foliorum alis Capreolus, & bini Flores proveniunt. Flos autem pediculo unciali infidet, & fescuncialem habet diametrum. Calyx in quinque segmenta dividitur, externe virescentia, interne fere candida. Petala habet quinque candicantia, & Fimbrias incurvas, semunciales, primo purpureas, deinde flavas: supra has conspiciuntur aliae, dimidio breviores, admodum tenues, purpureae, extremitatibus albis. Circa mediam floris partem Corolla erigitur, flavescens, in summitate purpurea, non in plures partes divisa, sed per totum ambitum continua, & ventilabri, quo ornantur mulieres, in modum plicata. Ex centro floris affurgit Columella pallide purpurea, Stamina quinque gerens compressa, viridia, & Apices totidem latos, flavos. Horum in medio sedet Ovarium, Stylo triplici ornatum, cujus partes singulae Fibula terminantur.

SEMINA hujus plantae ex Vera Cruce ad Hortum Chelseyanum misit Houstonus.

SEMINA pulvino stercoreato vere primo committito. Plantas autem in vasa fictilia terra levi repleta, & in pulvinum cortice calentem demissa transferto. Fenestras sub meridiem, donec plantae coalescant, stramentis tegito. Deinde frequenter irrigato, & aëri tepido eas frequentur offerito. Cum eo usque adoleverint, ut tectum pulvini tangant, in vasa fictilia majora eas transferto, atque in pulvinum hypocausti demittito. Caules, si vallo eos sustineas, ad viginti pedum altitudinem affurgent, & flores copiose proferent.

PROPAGATUR etiam ramo in corticem, aestu molliore, depresso; & post trimestre spatium, amputato flexu, plantaque in vas fictile translata.

GRANADILLA

GRANADILLA folio lunato ; flore parvo, albo; fructu succulento, ovato Houftoun, Cat. M. S. S.

CAULE affurgit scandente, fulcato, & quasi anguloso ; Foliis alternis vestito, caudis semuncialibus appensis. Folia fingulari quidem modo, lunae crescentis, vel soleae equinae in modum sinuantur. In fingulis foliis Nervi tres, ramosi conspiciuntur, quorum medius recte a cauda ad mediam folii extremitatem, duo ab eodem centro ad extremitates laterales tendunt. Inter nervum medium, & utrumque lateralem quinque aut sex maculae, seu potius foveae se ostendunt quarum pars concava in superficie folii inferiore cernitur, ordine nervo laterali fere parallelo. Singuli autem Nervi spinula molli terminantur. Ex foliorum alis Capreolus & bini plerumque prodeunt Flores, pediculis uncialibus infidentes. Flores fescuncialem habent diametrum, androgyni, Ovario quippe constantes, Stylo triplici ornato, cujus partes singulae Fibula clauduntur ; & Columella alba, Stamina quinque alba sustinente, cum Apicibus flavis. Corollam habent viridem, in summitate albam, ventilabri in modum plicatam ; & Fimbrias incurvas, primo virides deinde flavas, erectas. Has partes Petala quinque alba ambiunt ; haec autem Calyce quinquepartito, externe virecente, interne fere candido vestiuntur.

“ ODOREM nullum & vix saporem in radice deprehendi, sed post Fructus perfectionem evulsi.” Houftoun.

AB eodem loco misit Houftonus ; eodem etiam cum praecedente modo haec Planta colitur.

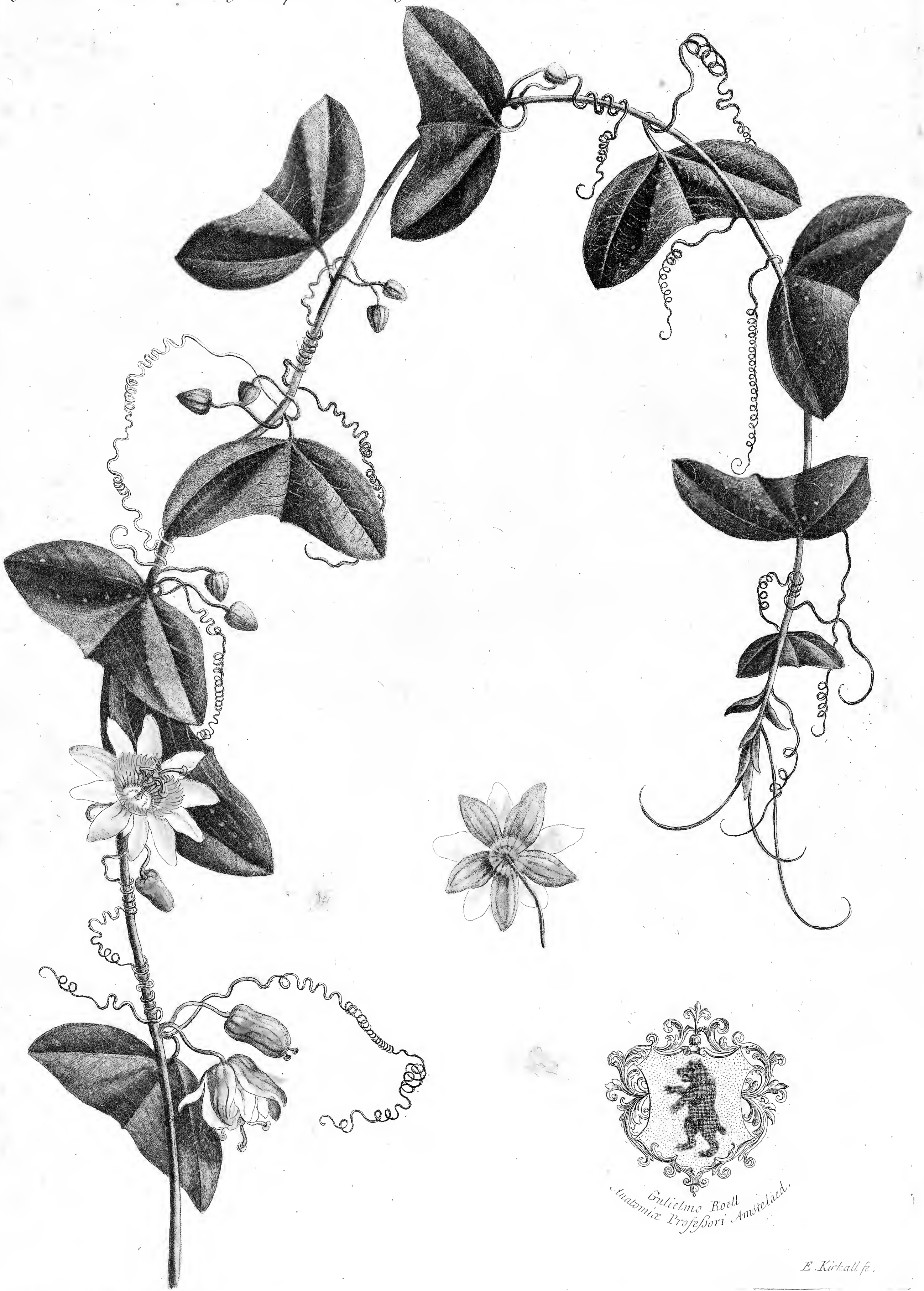
HANC plantam *Coanenepilli seu Contrayervae* nomine descripsisse videtur Hernandez. Contrayervam autem qua Medici utuntur longe aliam esse plantam abunde demonstravit Houftonus noster in Actis Philosophicis Londinensibus. In figura autem quam Hernandez exhibuit, nervi foliorum, & fovearum dispositio quas clavos ille vocat, male exprimuntur. Folium etiam magis profunde, quam in planta apud nos crescente, dividitur : quod tamen cum planta, quam ab ipso ficcatam mecum communicavit Houftonus, magis convenit.

FIGURA *Ferri equini volubilis* quam Muntingius exhibuit, in libro Belgice scripto, a figura Hernandeziana mutuata fuisse omnino videtur. Idem etiam hanc plantam *Contrayervam* ab Hispanis vocari asserit. Omnes autem plantas alexipharmacas *Contrayerva* sua lingua Hispani vocare solent.

Granadilla folio lunato, flore parvo, albo; fructu succulento ovato. Howstoun.

Guilielmo Roell
Anatomice Professori Amstelæd.

E. Kirkall fecit.

H. A. L.

New York Botanical Garden Library
QK98.M352 f.c.2 gen
Martyn, John/Joannis Martyn Historia pla

3 5185 00094 3926

